

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΩΝ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ - ΕΤΟΣ ΙΒ' - ΔΡ. ΦΥΛΛΟΥ 151 - ΤΙΜΗ, 0,015 €ΥΡΩ
 ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: ΛΙΟΛΟΥ 20 & ΛΑΤΡΟΝΑΥΤΩΝ, 41221, ΚΩΔ. ΥΠ. 1603, ΛΑΡΙΣΑ - ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 2009

Η Εκκλησία του Χριστού υπό διωγμόν

του ΣΤΥΛ ΛΑΓΟΥΡΟΥ

ΕΙΝΑΙ πια φανερό και δεν αποκρύπτεται, έστω και υποκριτικά, ότι, η Εκκλησία βρίσκεται υπό διωγμόν στην Ελλάδα. Εκτελώντας εφαρμόσιμα πολιτικοί ανομολόγητες εντολές από ξένα κέντρα, που ήδη από χρόνια έχουν εκπονήσει σατανικά σχέδια για την απορροδοποίηση της ορθόδοξου Ελλάδας, έχουν κατορθώσει να εκμαυλίσουν τα ντόπια κέντρα λήψεως αποφάσεων και έχουν καταφέρει το ακατόρθωτο.

ΕΚΤΟΣ από τους πολιτικούς που τους έχουν του χεριού τους εν ονόματι της... δημοκρατίας, έχουν επίσης αποπροσανατολίσει με πλάγιο τρόπο και την Κρατική Εκκλησία η οποία μεθυσιμένη από την δεσποτοκρατική εξουσία, που «γλυκοσαλιάζει» με τους άθεους πολιτικούς, έχει χάσει την αγωνιστικότητα και το ήθος της, παραπαίοντα μεταξύ του «κόσμου» και των εξουσιαστών «του αιώνας τούτου, του απατεώνας...».

ΤΟ «ΣΚΑΝΔΑΛΟ Βατοπέδι» και η φυλακή του Μπεζενίτη ανέδειξαν το πνευματικό πρόβλημα που έχουν οι «εκκλησιαστικοί»: την αγάπη τους στο χρήμα και τα «αργύρια» του Ιούδα. Και όπως τότε εκείνος στη Γεθσημανή, επρόδωσε τον Χριστό, έτσι και σήμερα κάποιοι «εκπρόσωποι» του συνεχίζουν το ίδιο προδοτικό έργο με τα σκάνδαλά τους και τον κακό τους εαυτό...

ΠΕΡΑ ΑΠΟ το «Βατοπέδι» όμως και τις «φονικές» παραμέτρους, στο ίδιο μήκος κύματος κινείται και το φαινόμενο «Πατριάρχης», ο οποίος αξιοποιώντας ευφυώς τον απέραντο σεβασμό που τρέφουμε οι Έλληνες στο Σεπτό μας Πατριαρχείο έχει επιδοθεί σε κλιμακούμενες «επισκέψεις» στην Ελλάδα με ευνόπη στόχευση.

ΑΥΤΟ ΣΥΝΕΠΑΓΕΤΑΙ σταδιακά την χαλάρωση αντιστάσεως των Ελλήνων αρχιερέων, (μακάρι να μην είναι έτσι),

ώστε σταδιακά να προετοιμασθεί η υποταγή μας στο παγκόσμιο σύστημα του Βατικάνειου άρχοντος Κάι της πανθηροσκείας του παγκόσμιου Σιωνισμού...

ΗΔΗ ΑΡΚΕΤΕΣ από τις Μητροπόλεις έχουν δεχθεί με δική τους πρωτοβουλία και ευθύνη την «αθώα», λαμπρή, επιβλητική, με πλήθος ανθέων ραινομένην και με αμείβεις κολακευτικούς λόγους διανθισμένην επίσκεψιν του Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου, σε απίστευτα προκλητικά show με αντίστοιχες έγχρωμες αναμνηστικές... φωτογραφίες(!)

ΚΑΙ ΑΥΤΑ όλα τα ανεπίτρεπτα να συμβαίνουν, σε μία φονική συγκυρία κρίσεως και παρακμής, όχι μόνον οικονομικής αλλά προπαντός πνευματικής εκπτώσεως της ελληνικής κοινωνίας...

ΣΕ ΜΙΑ ΣΥΓΚΥΡΙΑ, που θα έπρεπε η Διοίκηση της Εκκλησίας να κηρύξει την Εκκλησία σε διωγμό πένθους και να ζητήσει από τον πιστευόντα λαό την μετάνοια, αυτή... πανηγυρίζει περικοπής(!) για να διαπιστωθεί το ολέθριο σοφόν: «των οικιών υμών εμπιπραμένων υμείς άδετε»...

ΑΝ ΟΛΑ αυτά δειγματοληπτικά (γιατί υπάρχουν και πολύ χειρότερα) συμβαίνουν στην εκκοσμικευμένη ελλαδική Εκκλησία, κάτι παρόμοιο πρέπει να συμβαίνει και στο απόρθητο ορθόδοξο πνευματικό οχυρό, το Άγιον Όρος.

ΜΕΝΟΥΜΕ άφωνοι για την πλαδαρή, ανεκτική αντίδραση απέναντι στο σκάνδαλο Βατοπέδι και την «διπλωματική» συμπεριφορά έναντι των εκκλησιολογικών εκτροπών του Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου στα διάφορα φόρουμ των προτεσταντών και στις παραβιάσεις των Συνοδικών Κανόνων της Εκκλησίας έναντι των ρωμαιοκαθολικών στις συχνές επισκέψεις του.

ΤΙ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ λοιπόν στο Άγιον Όρος; Έβαλε και η Ιερά Επιστοασία νερό στο κρασί της; Αν πράγματι έτσι έχουν τα πράγματα, που δεν το πιστεύουμε, τότε, μήπως η Παναγία εγκατέλειψε το Άγιον Όρος και ο Χριστός την αποστατημένη «Ορθόδοξη» Ελλάδα...;

Το παρόν άρθρο δημοσιεύτηκε παλαιότερα στο περιοδικό «Χριστιανική Βιβλιογραφία» και λόγω της επικαιρότητάς του το αναδημοσιεύουμε.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ Η ΑΦΑΙΡΕΣΗ ΜΟΝΟΝ (;) ΤΩΝ ΙΕΡΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ ΑΠΟ ΤΙΣ ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ

του Π. ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ ΚΟΛΛΑ

Και πάλι «στο μάτι του κυκλώνα» το θέμα των Ιερών Εικόνων της Ορθόδοξης Εκκλησίας μας. «Πάλιν Ηρωδιάδες μαινόνται, πάλιν ταραττόνται», και απαιτούν, όλως αυθαίρετα και ασυστολα, να αφαιρεθούν, «εδώ και τώρα», από τις Δημόσιες Υπηρεσίες, και ιδίως από τα Δικαστήρια, Σχολεία, Νοσοκομεία, και αλλού, οι Ιερές Εικόνες. Όχι να αφαιρεθούν οι εικόνες γενικώς, αλλά μόνον οι Εικόνες της Ορθόδοξης πίστεώς μας, όχι όμως και οι αρχαιολογικές εικόνες (= μορφές) του Δωδεκαθέου, των Ηρώων, Ευεργετών, Δωρητών, παντός είδους Κάδρα, και διάφορα άλλα.

Για να ερευνήσουμε, λοιπόν, την ιστορία των εικόνων - παραστάσεων γενικώς, και

τί, ακριβώς, θέλουν να μας διδάξουν με την παρουσία τους;

Εικόνα: Η Εικόνα γενικά, οπωσδήποτε και αν εμφανιστεί, είτε ως ζωγραφιά, είτε ως γλυπτό, είτε με μορφή αγάλματος κλπ, είναι

κάτι που προξενεί, ευχαρίστηση, τιμή, ευφροσύνη και δόξα, μας λέει ο Αλεξανδρινός λεξικογράφος σπανίων λέξεων **Ηούχιος**, [5^{ος} αιών. μ.Χ.], «παν εφ' ώ τις αγάλλεται, τιμή, ευφροσύνη, δόξα».

Οι αρχαίοι προγονοί μας, [Ηρόδοτος, Λυσίας, Αισχύλος, Ευμενής, Σοφοκλής, Πλάτων και άλλοι], συγκεκριμενοποιούν, έτι περαιτέρω, το σκοπό της εικόνας - άγαλμα - μορφής, και μας πληροφορούν, ότι ενεφανίζοντο μορφές του Δωδεκαθέου σε αγάλματα, και

συνεχίζεται στην 2η σελίδα

ΕΘΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ
ΓΚΛΗΓΚΟΡΩΦ:
«Είμαστε Σλάβοι»
 σελ. 7

Ο,ΤΙ ΣΠΕΙΡΕΙΣ ΘΑ
ΘΕΡΙΣΕΙΣ ΦΥΣΙΚΟ ΕΙΝΑΙ

Το άρθρο το οποίο ακολουθεί, με τον ανωτέρω τίτλο, είναι από το «ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΦΩΣ», Φεβρουάριος 1981. Όπως θα θυμούνται οι παλαιότεροι, τα Χριστούγεννα του 1980 και επι κυβερνήσεως Γεωργίου Ράλλη είχαν γίνει παρόμοια γεγονότα μ' αυτά που έγιναν τον Δεκέμβριο του 2008, που κοντέψαμε να κάψουμε την Αθήνα όπως έκαψαν οι Τούρκοι τη Σμύρνη το 1922. **Σ' αυτά τα γεγονότα αναφέρεται το άρθρο και υποδεικνύει τα αίτια που τα προκάλεσαν.** Το καλοκαίρι του 1981 έγιναν φοβερές πυρκαγιές όπως και φέτος και 18 Οκτωβρίου του 1981 έγιναν οι εκλογές - όπως έγιναν και φέτος στις 4 Οκτωβρίου - τις οποίες τις κέρδισε το ΠΑΣΟΚ με αρχηγό τον μακαριστό Ανδρέα Παπανδρέου. Ο Οκτώβριος είναι ο μήνας του ΠΑΣΟΚ είτε η βουλευτής του ΠΑΣΟΚ Σουλβάνα Ράπτνη σε πρόσφατη τηλεοπτική εκπομπή.

Ας προσέξουμε ότι η ιστορία επαναλαμβάνεται κατά περίεργες συμπτώσεις: Δεξιές κυβερνήσεις ανίκανες να προσφέρουν ασφάλεια στο λαό και επακολουθούσα κατάληψη της εξουσίας από το ΠΑΣΟΚ. **Το μόνο σταθερό και μη συμπτωματικό ο πόλεμος όλων των κομμάτων εναντίον του Χριστιανισμού και της Εκκλησίας. Και το μόνο σίγουρο ότι θα καταστραφούμε πέρα για πέρα αν συνεχίσουμε την ίδια πορεία.**

συνεχίζεται στην 2η σελίδα

«Ο Λόγος σάρξ εγένετο και εσκήνωσεν εν ημίν»

Δύο είναι οι λόγοι που ο «Θεός φανερώθηκε με σάρκα» για να έρθει κοντά μας. Ο ένας, είναι εκείνος που ο Θεός ο ίδιος είπε στο Μωϋσή «ου μη ίδη άνθρωπος το πρόσωπό μου και ζήσεται». Δεν μπορεί ο άνθρωπος να δει το Πρόσωπό μου και να ζήσει. Δεν μπορεί ο φθαρτός και αμαρτωλός άνθρωπος να κοιτάξει τον υπέρλαμπρον του Πνεύματος Ήλιον και να μη πυρποληθεί.

Ο άλλος λόγος, ο σπουδαιότερος είναι ότι ο άνθρωπος είχε καταμολύνει και εξουθενώσει τη σάρκα του, αυτό το οστράκινο σώμα του, με πράξεις ατιμίας και εντροπής, με αμαρτήματα και πάθη που καταξευτέλιζαν την ανθρώπινη προσωπικότητα. Ήταν ανάγκη για τη σωτηρία του ανθρώπου να έρθει κοντά, πολύ κοντά στον άνθρωπο ο Θεός, να γίνει άνθρωπος, να γίνει φίλος του, να του μιλήσει σαν φίλος, σαν αδερφός, σαν πατέρας, να έρθουν σε επαφή και επικοινωνία τα διστώτα και να σωθεί το μικρό και αδύνατο μέρος ο άνθρωπος. Έπρεπε να ντυθεί και ο Θεός με το οστράκινο ένδυμα για να γίνει δυνατή η επαφή και η προσέγγιση.

Γι' αυτό με την ενανθρώπισή του ο Θεός ζητεί να προσλάβει όλη την ανθρώπινη φύση πλήρη και ακέραια, εκτός από την αμαρτία, την ψυχή και τη σάρκα, να τα ενώσει χωρίς αλλοίωση με τη θεότητά του και να θεραπεύσει, αγιάσει και ανυψώσει την πεσούσα εικόνα του Αδάμ στου ουρανού τη δόξα και ευπρέπεια.

Σε λίγες μέρες θα γιορτάσουμε το μεγάλο γεγονός, το παράδοξο θαύμα, το Μυστήριο στο σπήλαιο της Βηθλεέμ.

Γεννά η Παρθένος. Η μοναδική του κό-

συνεχίζεται στην 7η σελίδα

ΖΗΤΕΙΤΑΙ Η ΑΦΑΙΡΕΣΗ ΜΟΝΟΝ (;) ΤΩΝ ΙΕΡΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ ΑΠΟ ΤΙΣ ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗΝ 1Η ΣΕΛΙΔΑ

τούτο «ως ανηκείμενα τιμής και λατρείας θεού τίνος». Τέτοια αγάλματα υπήρχαν σε πολυσύχναστους δρόμους, Πλατείες, σε Εκπαιδευτήρια, Πανεπιστήμια, σε Στάδια, Αγορές, και γενικώς όπου σύχναζαν οι Αθηναίοι. Συγκεκριμένα ο Δίας παρουσιάζεται ως ο φύλακας και προστάτης της Δικαιοσύνης, διό και απεκαλείτο «**Δικαιοσύνης**». Η Αθηνά ήταν θεά της σοφίας, και κομμούσαν, αγάλματά της, τα διάφορα Εκπαιδευτήρια και πνευματικά κέντρα της πόλης των Αθηνών. Η δικαιοσύνη απονεμόταν εκεί επάνω στον ιερό βράχο του «**Αρείου Πάγου**», ανάμεσα σε αγάλματα από θεούς και θεές προς τους οποίους και ορκιζόντουσαν. Και η πόλη της Αθήνας, η σημερινή Πλάκα, λειτουργούσε έχουσα υπεράνω της κεφαλής της την Ακρόπολη, που εξέφραζε το αναντίρρητο πιστεύω των κατοίκων της στους Ολύμπιους θεούς.

Η τιμή λοιπόν στις γλυπτές ή ανάγλυφες εικόνες (= μορφές) των Ολυμπίων θεών του Δωδεκαθέου ήταν αυτονόητη υποχρέωση για τους Έλληνες προγόνους μας. Διό και οι περιπτώσεις προσβολής ή υποβάθμισής τους ήταν αξιόποινες και ιερόσυλες πράξεις και οι παραβάτες υφίσταντο την τιμωρία των θεών και τις συνέπειες της νομοθεσίας της πόλεως - Κράτος, και τέτοιες καταδίκες υπάρχουν πολλές στην αρχαιότητα.

Όταν, με τον σχετικό νόμο του εξοστρακισμού της Δημοκρατίας της Αθήνας, που όσοι εθεωρούντο επικίνδυνοι για τη Δημοκρατία εξοστρακίζονταν από την πόλη - Κράτος της Αθήνας, φεύγοντας έπαιρναν μαζί τους: Την γλώσσα, την θρησκεία (= πιστεύω), και την Εστία (= ιερών πυρ), που κατά τον Πολύβιον, «εθεωρείτο, ούτως ειπείν, η Εστία του Κράτους», και κατά τον Ευριπίδη, «ιερόν έδος των οικογενειακών θεοπέπων».

Αυτό το Εθνικό/Θρησκευτικό κομμάτι του πολιτισμού των ένδοξων Ελλήνων, και γενικά αυτός ο Θεοθαύμαστος Ελληνικός πολιτισμός [Ιωάν. 12,20-24], όταν συναντήθηκε με τον Ορθόδοξο Χριστιανισμό και εγκοιλώθηκε τις ουράνιες αλήθειες του, ως Ελληνο/Χριστιανικός πλέον πολιτισμός εμεγαλούργησε. Όργωσε όλον τον κόσμο, και άλλαξε τον ρουν της ιστορίας του.

Η ύπαρξη, λοιπόν, των εικόνων σήμερα δεν προσβάλλει τους αλλόθρησκους, καθώς αυτοί αντιλαμβάνονται, ότι βρίσκονται σε ένα Κράτος - Πολιτεία που πιστεύει στα Θεία,

και έτσι σέβονται την οποιαδήποτε μεταφυσική πίστη των πολιτών. Οι Ιερές εικόνες στα Σχολεία, και όπου αλλού, ιδίως στα Σχολεία, αποτελούν παρότρυνση πνευματικής αφύπνισης και προσέγγισης των αξιών για τους μαθητές, καθώς το μήνυμα του Ευαγγελίου συμβαδίζει με τον αγώνα του πνεύματος του καθενός μαθητή.

Η νίκη των Εικονολατρών κατά τα χρόνια της Εικονομαχίας στο Βυζάντιο [8^{ος} - 9^{ος} αιών. μ.Χ.] θεωρείται από τους περισσότερους ιστορικούς και ερευνητές ως νίκη - επικράτηση του Ελληνικού πνεύματος έναντι της Ασιατικής ανεικονικής νοοτροπίας [τότε οι Εβραίοι και οι Μουσουλμάνοι δεν επέτρεπαν απεικόνιση ιερών προσώπων, όπως και σήμερα].

Αυτόν λοιπόν, «εν ολίγοις» τον Ελληνο/Χριστιανικό πολιτισμό και τους σωτήριους αγώνες του για την καθοδήγηση, «εν πάσι», της οικουμένης φανερώνουν οι ιερές Εικόνες της Μπτέρας του Έθνους μας Ορθόδοξου Εκκλησίας, και, μεταξύ των πολλών άλλων, προσφέρουν και αυτό ακριβώς που μας αναφέρει ο Αλεξανδρινός Λεξικογράφος **Ησύχιος**, [ένθ' αν.], αλλ' όμως την πραγματική και αληθινή «**αγαλλίαση, τιμή, ευφροσύνη και δόξα**».

Τώρα, αν, ύστερα από όλα αυτά, ένιοι ανόητοι Νεο/Έλληνες, που ξεχνούν την Ελληνο/Χριστιανική τους ταυτότητα, και επιδιώκουν, με περισσή αναίδεια και υπόγειες διαδρομές, τον **αφελλινισμό** μας, τότε να μας απαλλάξουν από την ανθελληνική και βλακώδη παρουσία τους, και να αφήσουν ήσυχους τους όντας Έλληνες, να τιμούν και να γεραίρουν τα ένδοξα και σωτήρια Ελληνο/Χριστιανικά ιδεώδη και ιδανικά και τις Ελληνο/Ορθόδοξες Παραδόσεις που τους άφησαν οι ένδοξοι πρόγονοί τους, και ως γνήσιοι απόγονοί τους, «τοίς κείνων ρήμασι πειθόμενοι», να αγωνίζονται, με κάθε θυσία, για την περίσωση και διαφύλαξή τους «**ως κόριν οφθαλμού**», μη ορρωδούντες προ ουδενός, γιατί «**του φυλάξει τα αγαθά χαλεπότερον εστι του κτίσασθαι**». Και, ως Ελληνο/Ορθόδοξοι Χριστιανοί, το οφείλουμε αυτό στους προγόνους μας, γιατί ένα έθνος που δεν έχει ιστορία, και πολύ περισσότερο, το έθνος εκείνο, το ένδοξο Έθνος μας, που δεν έχει απλώς ιστορία, αλλά **ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ**, από τη βλακώδη αδιαφορία των επιγόνων θα οδηγηθεί, βραδέως, αλλά ασφαλώς, στο θάνατο. Είναι βέβαιον, ότι αν δεν ληφθούν μέτρα για την προστασία της γλώσσας μας της Ιστορίας μας, του πολιτισμού μας, και των Ελληνο/Ορθόδοξων Παραδόσεων μας, ώστε να αποτραπεί αυτή η εγκληματική προσπάθεια του ανθελληνικού κατήφορου, που σκοπεύει στον αφελλινισμό, το ένδοξο Έθνος μας τελικά θα χαθεί, θα πεθάνει, και θα οβήσει από τον παγκόσμιο χάρτη.

Λοιπόν ντροπή, χίλιες φορές ντροπή. «**Αιδώς**» ανόητοι Νεο/Έλληνες, για να μην αναφερθώ, [δεν μου επιτρέπεται], στο χαρακτηρισμό του αληθινού Έλληνα και Καλλιτέχνη Διονύση Σαβόπουλο...

**Πρεσβύτερος
ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΚΟΛΛΑΣ
Ορθόδοξος Θεολόγος
- Εκκλ/κός Συνήγορος**

Ο,ΤΙ ΣΠΕΙΡΕΙΣ ΘΑ ΘΕΡΙΣΕΙΣ ΦΥΣΙΚΟ ΕΙΝΑΙ

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗΝ 1Η ΣΕΛΙΔΑ

Ας απολαύσουμε το ωραιότατο και τόσο επίκαιρο αυτό άρθρο.

Αρχιμ. Μελέτιος Βαδραχάνης

«Τα τελευταία χρόνια παρατηρείται μια έξαλλη άμιλλα ποιος θα βάλει τις περισσότερες βολές εναντίον της χριστιανικής πίστεως. Άλλος έμμεσα, άλλος άμεσα. Ο Τύπος και ιδιαίτερα ορισμένα συγκροτήματα δεν παύουν την πολεμική τους ούτε τις ημέρες που ολόκληρος ο χριστιανικός κόσμος γιορτάζει κοσμοϊστορικά γεγονότα, όπως τα Χριστούγεννα κλπ.

»**Το ίδιο το Κράτος με τα όργανά του δεν χάνει ευκαιρία βολής.** Όπως

είναι γνωστό τόσο το Ράδιο όσο και η Τηλεόραση είναι οργανισμοί κρατικοί. Δια μέσου των κρατικών αυτών οργανισμών, που επηρεάζουν ολόκληρο σχεδόν τον ελληνικό πληθυσμό, γίνεται πλύσις εγκεφάλου όχι λίγες φορές κατά πάσης

χριστιανικής ηθικής. Άρα και πίστεως. Σε τέτοιο σημείο, ώστε το περασμένο Πάσχα και συγκεκριμένα την Μεγάλη Εβδομάδα, ενώ οι καμπάνες χτυπούσαν πένθιμα και καλούσαν τον δυστυχή άνθρωπο ν' ατενίσει στο Σταυρό του Θεανθρώπου, το τρίτο πρόγραμμα του κρατικού ραδιοφώνου μετέδιδε αισχρότητες ομοφυλοφιλίας!

»Αλλά το Κράτος δεν έχει μόνο τα ραδιοτηλεοπτικά προγράμματα στη δικαιοδοσία του. Έχει πολλά άλλα. **Έχει π.χ. την Εκπαίδευση.** Τι γίνεται τους τελευταίους καιρούς τόσο στην Μέση εκπαίδευση όσο και στην Ανώτερη και Ανώτατη, είναι σε όλους γνωστό. Γενική εκθεμελίωση κάθε ηθικής αρχής. Κάθε παραδόσεως. Παντός σεβασμού. Κάθε πειθαρχίας. Αναρχία και ασυδοσία είναι το σήμα κατατεθέν. Και τούτο, γιατί το Κράτος ηθέλησε να αποχριστιανίσει την Παιδεία και ως αντιστάθμισμα να την πολιτικοποιήσει. Και, για να είμεθα δίκαιοι σε τούτο βοήθησαν ολόψυχα όλα τα κόμματα. Ο κάθε διδάχος είναι ελεύθερος να διατυμπανίζει και να μεταδίδει στα άτυχα παιδιά ότι παράλογο αυτός πρεσβεύει. Π.χ. ο άνθρωπος είναι κτήνος. Κατάγεται από τον πίθηκο. Και, φυσικά, ως κτήνος δεν έχει απολύτως καμιά ηθική υποχρέωση ούτε απέναντι των ανθρώπων ούτε απέναντι του Θεού, που τελικά η θεωρία αυτή τον αρνείται. **Επομένως σωστά τα σχολικά και πανεπιστημιακά κτήρια έχουν μεταβληθεί σε στάβλους ζώων και άρνες ταυρομαχιών, μια και φιλοξενούν πθήκους!**

»**Ο Ελληνικός λαός δεν έχει τέτοιες παραδόσεις.** Δεν είναι στην ιδιοσυγκρασία του να προβαίνει σε τέτοια ανατριχιαστικά εγκλήματα. Να βάνει φωτιά και να καίει τα μεγαλύτερα καταστήματα της Αθήνας και της Ελλάδας και να αφήνει στους δρόμους χιλιάδες υπαλλήλους με τις οικογένειές τους και τόσους άλλους βιοτέχνες που συνεργάζονται με τα καταστήματα αυτά. Αυτά είπαν όλοι οι πολιτικοί μας, όταν το κέντρο των Αθηνών είχε μπουκώσει από τους καπνούς των καίμενων καταστημάτων, προ των Χριστουγέννων.

»**Σ' αυτά που είπαν έκαμαν ένα μικρό χρονικό λάθος. Είπαν ότι δεν «έχει» αντί να ειπούν δεν «είχε».** Πράγματι. Ο Ελληνικός λαός δεν είχε τέτοιες εγκληματικές και ανατριχιαστικές παραδόσεις. Υπήρχαν βέβαια πάντοτε κακοποιά στοιχεία. Αλλ' αυτά ήσαν μεμονωμένα άτομα, τα οποία

δεν συγκρίνονται στο μέγεθος της κακοποιίας με τους σημερινούς οργανωμένους κακοποιούς. Δεν είχε, λοιπόν, ο ελληνικός λαός τέτοιες κανιβαλιστικές παραδόσεις. Να όμως που τώρα τις απόκτησε. Επομένως τώρα έχει τέτοιες παραδόσεις. Αυτές τις καθιέρωσε η μεταπολεμική κουλτούρα. Τις καθιέρωσε, όπως σημειώσαμε, η άμιλλα μεταξύ εκδοτών, δημοσιογράφων, λογοτεχνών. Συγγραφέων, πολλών εκπαιδευτικών, πολιτικών κομμάτων, ραδιοτηλεοπτικών προγραμμάτων, σχολικών βιβλίων και πολλών άλλων παραγόντων ποιος απ' όλους αυτούς θα ρίξει τις περισσότερες ριπές κατά του Χριστιανισμού, επάνω στον οποίο στηρίζονται όλες οι υγιείς παραδόσεις.

»**Το αποτέλεσμα; Ότι σπείρεις θα θερίσεις. Έσπειραν ανέμους. Θερίζουν θύελλες.** Όσο περισσότερες ριπές ρίχνεις κατά του Χριστιανισμού τόσο

περισσότερες πυρκαγιές ανάβεις. Γέμισε το κέντρο της Αθήνας καπνούς. Δεκαόροφα κτήρια γεμάτα εμπορεύματα γίνονταν λαμπάδες που καίγονταν και σκόρπιζαν τη δυστυχία, όχι τόσο στους ιδιοκτήτες, όσο σε χιλιάδες φτωχές οικογένειες που ζούσαν από τα καταστήματα αυτά. Αλλ' αυτό, η πυρπόληση των καταστημάτων, είναι ένα από τα πολλά που γίνονται στους τελευταίους καιρούς. Και ίσως να είναι προειδοποιητήρια για κείνα που μέλλουν να γίνουν. Ίσως να ιδούμε και να υποστούμε ακόμη χειρότερα. Φυσικό είναι αυτό. Όταν από μια αμαξοστοιχία αφαιρέσει κανείς τα φρένα και τη θέσει σε κίνηση γεμάτη κόσμο, που θα καταλήξει και η αμαξοστοιχία και ο κόσμος; Μα, που αλλού από την καταστροφή!

»Εδώ ακριβώς έγκειται η μωρία όλων εκείνων των ιδιωτικών και κρατικών παραγόντων, που προσπάθησαν σαν «προοδευμένοι» πλέον, ν' αφαιρέσουν κάθε ηθικό φρένο. Νόμισαν, ότι ελεύθεροι πλέον από ηθικούς φραγμούς θα τρέχουμε με ταχύτητα πυραύλου να φθάσουμε τους αναπτυσσόμενους και πολιτισμένους λαούς. Ξέχασαν ωστόσο, ότι χωρίς ηθικούς φραγμούς, που αποτελούν το φρένο κάθε παρεκτροπής, κάθε εγκλήματος, κάθε κακοουργίας, κάθε καταστροφής, το αποτέλεσμα θα είναι το μπουκωμα σήμερα της Αθήνας και αύριο όλης της Ελλάδος από καπνούς καταστροφής. Ξέχασαν, ότι όλη αυτή η τακτική οδηγεί με μαθηματική ακρίβεια στο χάος.

»**Οι πάντες και τα πάντα στις ημέρες μας βάλλουν εναντίον του Χριστιανισμού.** Βάλλουν εναντίον του Θεού. Εναντίον δηλαδή εκείνου από τον οποίο πηγάζει κάθε ηθική αρχή. Βάλλουν έμμεσα και άμεσα οι κρατικοί φορείς, και τα κρατικά όργανα. Οι ιδιωτικοί φορείς, οι λεγόμενοι «πνευματικοί» φορείς και όλοι εκείνοι που επηρεάζουν κατά κάποιον τρόπο το λαό με τα λεγόμενα τους και τα γραφόμενα τους. Ξέχασαν ωστόσο εκείνο που είπε ο Ντοστογιέφσκυ και που έχει αιώνια ισχύ· «**ΔΙΧΩΣ ΘΕΟ ΟΛΑ ΕΠΙΤΡΕΠΟΝΤΑΙ**»

»Κάθε έγκλημα. Κάθε πυρπόληση. Κάθε ατιμία. Κάθε δολοφονία. Κάθε ηθική ή υλική καταστροφή. Κάθε προδοσία. Κάθε κανιβαλισμός. Κάθε εξωφρενισμός ΔΙΧΩΣ ΘΕΟ ΕΠΙΤΡΕΠΕΤΑΙ...κύριοι!».

www.pmeletios.com

Από γεγονότα στην Αθήνα

ΑΓΩΝΑΣ

**ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΤΩΝ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΩΝ
ΛΑΡΙΣΑΙΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ**
ΑΡΙΘΜ. ΦΥΛΛΟΥ 151, ΚΩΔ. ΥΠ.
1603

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 2009

Ιδιοκτήτης - Εκδότης - Διευθυντής
Τριαντάφυλλος Ι. Τσισιόπουλος

ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Γραφεία: Αιόλου 20 & Αστροναυτών,
Τ.Κ. 41221 Λάρισα
Τηλ. & Φαξ: 2410 55-11-13

Εκδίδεται με προαιρετικές προσφορές
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

www.agonas.org
info@agonas.org

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΟΥ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΟΙΚΟΛΟΓΙΑ ΥΠΟ ΤΟ ΠΡΙΣΜΑ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

Αγαπητοί μας αναγνώστες, ένα θέμα που έχει σχέση διαχρονική και αφορά τον Θεό, τον άνθρωπο και το περιβάλλον, απασχολεί έντονα τον σημερινό άνθρωπο.

Ας δούμε λοιπόν, χωρίς να αναλύσουμε τα αίτια και τις αφορμές, πως γίνεται μερικά στοιχεία να μας απασχολούν και μάλιστα σε μεγάλο βαθμό.

Ένα από αυτά είναι το οικολογικό και περιβαλλοντολογικό πρόβλημα, το οποίο είναι άμεσα συνδεδεμένο με την πνευματικότητα των ανθρώπων.

Πάντοτε οι περίοδοι μεγάλων κρίσεων και ανασφαλειών αποτελούν και μεγάλες ευκαιρίες αλλαγών καθώς ευκολότερα ο άνθρωπος αλλάζει την εικόνα που έχει για τον κόσμο και τους τρόπους συμπεριφοράς του.

Ο Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος λέγει ότι ο Θεός δημιούργησε τον άνθρωπο ελεύθερο και πλούσιο στον Παράδεισο και όλο το ανθρώπινο γένος που θα προερχόταν από τους πρωτοπλάστους, θα απολάμβανε τα ίδια. Με την πτώση του Αδάμ έπαυσε αυτή η ενότητα και ο άνθρωπος έγινε εγωιστής έχοντας μπροστά του το φάσμα του θανάτου και των ποικίλων δυσκολιών.

Πρώτα ήταν Θεοκεντρικός, έπειτα έγινε ανθρωποκεντρικός, ατομιστής. Και συνεχίζει (ο Άγιος Γρηγόριος), εμείς οι χριστιανοί πρέπει να αποβλέπουμε στην αρχική ενότητα και όχι στην κατοπινή διαίρεση.

Άρα η ιδιοκτησία (η ανάγκη να έχουμε κάτι δικό μας, να κερδίσουμε κάτι περισσότερο και να το αυξάνουμε ακόμα), είναι μεταπτωτικό φαινόμενο που συνδέεται με την αμαρτία, τα πάθη, καθώς επίσης με την θνητότητα και την ανασφάλεια. Δεν πρέπει να ξεχνούμε αυτήν την πραγματικότητα.

Συνεπώς όσοι επιδιώκουν την συσώρευση των υλικών αγαθών με διάφορους τρόπους (θεμιτούς ή αθέμιτους), αυτοί καταφέρονται εναντίον του Θεού και εναντίον των αδελφών. Χάνουν την αίσθηση της πατρότητας και της αδελφότητας.

Γι' αυτό και η ορθοδοξία δεν στρέφεται εναντίον των υλικών αγαθών, αλλά εναντίον των παθών που εισήλθαν στον άνθρωπο μετά την πτώση, και αποβλέπει στην "πρώτη ισονομία" και όχι στην "τελευταία διαίρεση". Αυτή η επαναφορά είναι έργο καθάρσεως, που γίνεται με το Πανάγιο Πνεύμα.

Ενώ ο Θεός στέλνει βροχή και δημιουργεί τις κατάλληλες συνθήκες για να καρποφορήσει η γη (γιατί τίποτε δεν γίνεται χωρίς την Θεία Πρόνοια), ο άφρων πλούσιος (στην παραβολή) ιδιοποιείται τα αγαθά, που αποτελούν δώρα του Θεού και τα θεωρεί δικά του. "Τί ποιήσω ότι ουκ έχω που συνάξω τους καρπούς μου". (Λουκ. ιβ', 17). Δεν ευχαριστεί τον Θεό, ούτε τους συνανθρώπους του που υπήρξαν οι κύριοι συντελεστές των αγαθών του. Τους διαγράφει από την ζωή του και αποδεικνύει ότι δίκαια χαρακτηρίστηκε από τον Θεό «άφρων».

Επομένως το μεγάλο του λάθος, είναι ότι ο άφρων πλούσιος διακρίνεται για την αθεία του και την μισανθρωπία του.

Δυστυχώς αυτός ο άνθρωπος εκφράζει άριστα τον άνθρωπο της εποχής μας. Όλος ο σύγχρονος πολιτισμός διακρίνεται για τα δύο αυτά στοιχεία, της αθείας και της μισανθρωπίας. Χωρίς την αίσθηση του Θεού και χωρίς την αίσθηση της παρουσίας των συνανθρώπων μας.

Περισσότερο ακόμη ο σύγχρονος άνθρωπος περιφρόνησε το περιβάλλον.

Η δυνατότητα του κέρδους, ο απρόβλεπτος χαρακτήρας των εμπορικών συναλλαγών και η ρευστότητα του κεφαλαίου, διαμόρφωσαν "τον χρόνον των εμπόρων".

Η νεώτερη επιστήμη και η τεχνολογία συνέβαλαν στην τροποποίηση της αξιολόγησης της κίνησης. Πίσω από τους ξέφρενους ρυθμούς της τεχνολογικής προόδου και της ασύνετης αλλοίωσης της βιόσφαιρας, βρίσκεται η προοπτική που θέτει και η πίεση που ασκεί η σύγχρονη

βίωση του χρόνου.

Η οικολογική κρίση οφείλεται κατά ένα μεγάλο μέρος στις παρενέργειες της σύγχρονης υπερκινητικότητας.

Η πρωτόγνωρη στην ιστορία κινητικότητα και τα μεγέθη ισχύος των μηχανών που την υποστηρίζουν, προϋποθέτουν την διαρκή αναζήτηση, διαχείριση και διακίνηση τεράστιων ποσών ενέργειας.

Από τις δραστηριότητες αυτές προκαλούνται ανεπιθύμητες και απρόβλεπτες έκτασης και διάρκειας οικολογικές διαταραχές. Με την εκμετάλλευση και τον χειρισμό των διαφόρων μορφών ενέργειας προκύπτουν, ως παραπροϊόντα ή παρενέργειες, η ραδιενέργεια, η θερμική μόλυνση (όλες οι ενεργειακές μετατροπές οδηγούν τελικά στην υποβάθμιση των διαφόρων μορφών ενέργειας σε θερμότητα), η καταστροφή της γεωλογικής

ισορροπίας του φλοιού της γης (από τις εξορύξεις, τα φράγματα για την λειτουργία υδρ/κών εργοστασίων), η καταστροφή των δασών, η μόλυνση του αέρα και των νερών (με τον σχηματισμό από τις υψηλές θερμοκρασίες των καύσεων επικινδύνων σε είδος και ποσότητα χημικών ενώσεων). Με την διακίνηση των καυσίμων συνδέεται η μόλυνση των θαλασσών (διάρροη τεραστίων ποσοτήτων πετρελαίου από ατυχήματα σε δεξαμενόπλοια) και του αέρα (πυρκαγιές από διάρροη υγρών και αερίων καυσίμων).

Στην οικονομία η επιτάχυνση των κινήσεων, επηρέασε τους τρόπους με τους οποίους επιδιώχθηκε η αύξηση της παραγωγής και χρόνος απόδοσης φυτικών και ζωικών προϊόντων συντομεύθηκε. Η έντονη έρευνα που διεξάγεται στην γενετική μηχανική για την παραγωγή γενετικά διαμορφωμένων φυτικών και ζωικών στελεχών με ταχύτατους ρυθμούς αύξησης και αναπαραγωγής, έχει σχέση με την ασφυκτική πίεση που ασκεί στον ανυπόμονο σύγχρονο άνθρωπο η βραδύτητα των φυσικών ρυθμών. Η υπέρμετρη όμως αύξηση της παραγωγής, προσέκρουσε στα φυσικά όρια των βιοτικών και αβιοτικών παραγόντων της βιόσφαιρας.

Είναι ενδεικτικά τα προβλήματα που προέκυψαν στον χώρο της γεωργίας. Επειδή η αποκατάσταση της γονιμότητας του εδάφους χρειάζεται κάποιο χρόνο που καθορίζεται από την ιδιαιτερότητα του εδάφους, τον τύπο βλάστησης κ.λ.π., οι ποικίλες πιέσεις που ασκούνται στην γη για μεγαλύτερη απόδοση παραγωγής, δεν επιτρέπουν την ολοκλήρωση αυτών των φυσικών κύκλων ανάκαμψης, με αποτέλεσμα την (μακροπρόθεσμα) καταστρεπτική αύξηση της χημικής λίπανσης, των φυτοφαρμάκων και της εντατικής άρδευσης.

Αντίθετα στην στάση ζωής που προτείνει ο άγιος Μάξιμος, η αντίληψη του χρόνου είναι προσαρμοσμένη στους αργούς ρυθμούς της πνευματικής ανάπτυξης. Η επίτευξη της ψυχικής άνεσης προϋποθέτει μακρά περίοδο υπομονής κόπων και οδυνών, ενώ η μετάβαση από το ένα επίπεδο πνευματικής ζωής στο άλλο δεν γίνεται μετά παρατηρήσεως, αλλά δωρίζεται από την Πρόνοια του Θεού στον κατάλληλο χρόνο, όταν ο άνθρωπος φθάσει στην απαιτούμενη ωριμότητα.

Επειδή το ζητούμενο βρίσκεται πέραν "των υπό χρόνον και φύσιν", η γόνιμη πνευματική πορεία αποκλείει εξ αρχής κάθε πλεονεκτική διάθεση, καθώς τίποτα σ' αυτή την πορεία, δεν μπορεί να αρπαχθεί ή να χαθεί.

Ακόμα ας δούμε ότι οι συγκινήσεις που δημιουργού-

νται με την διέγερση των αισθήσεων έχουν περιορισμένη διάρκεια και εξασθενούν από την συνήθεια, η ανανέωσή τους προϋποθέτει την διαρκή εναλλαγή των αισθητικών δεδομένων. Καθώς η ζωή και η γνώση που στηρίζονται στις σωματικές απολαύσεις και στην βεβαιότητα που προσφέρουν οι αισθήσεις, συνοδεύονται από απογοήτευση και σκεπτικισμό, το είδος της φυγής που προκύπτει με τις συνεχείς μετακινήσεις υποκειμένων και αντικειμένων προσφέρεται ως πανάκεια.

Δηλαδή θεωρείται προϋπόθεση ευτυχίας, ενώ αντίθετα με την πρώτη κατηγορία που χρειάζεται κανείς οικονομική άνεση, στην δεύτερη κατηγορία η περιορισμένη κινητικότητα των ασθενέστερων ομάδων, ταυτίζονται με την ψυχική στασιμότητα, την μονοτονία και την δυστυχία.

Χωρίς να λαμβάνονται υπ' όψιν παράμετροι, όπως η υπέρμετρη χρήση του αυτοκινήτου, έχει επιβάλλει τεράστιο κόστος στις εθνικές οικονομίες, το περιβάλλον, την πολεοδομία, την κοινωνική συνοχή και τις ανθρώπινες σχέσεις. (Μάλιστα η σχέση αγορά - επισκευή - στάσεις - χρόνος αυτών, είναι ασήμαντο το κέρδος χρόνου και χρημάτων).

Άλλη παράμετρος: η αναζήτηση περιοχών αναψυχής και διασκέδασης. Σύγχρονες έρευνες έδειξαν ότι ο τουρισμός έχει επιδράσει καταστρεπτικά στο περιβάλλον, λόγω της δημιουργίας κτιρίων μέσα σε δάση,

καταστροφής της άγριας ζωής λόγω θορύβου, του κυνηγιού ή της συλλογής σπανίων ειδών. Μόλυνση του αέρα από καυσαέρια και υπερθέρμανση με αρνητικές επιδράσεις στην χλωρίδα και την πανίδα, η ρύπανση των νερών από τα αυξημένα απόβλητα, η εξάντληση των υδάτινων πόρων και η απώλεια της γονιμότητας του εδάφους.

Για πρώτη φορά στην ιστορία, εξαιτίας της οικολογικής κρίσης και με τις δυνατότητες που παρέχει η σύγχρονη πληροφόρηση, ο άνθρωπος αρχίζει να αντιλαμβάνεται ότι αποτελεί οργανικό μέλος μιας ολότητας και ότι απαιτείται εκ μέρους του δράση.

Η οικολογική προβληματική αποβαίνει κομβικό σημείο, όπου διασταυρώνονται επιστημονικοί, φιλοσοφικοί, θρησκευτικοί και κοινωνικοί κλάδοι. Γι' αυτό η οικολογική κρίση έγινε η αφορμή, ώστε το πρόβλημα της σχέσης του ανθρώπου με την φύση και της θέσεώς του σ' αυτή να ξαναθεθεί. Είναι φανερό ότι το πρόβλημα δεν λύνεται με την ρομαντική επιστροφή στην φύση, αλλά με την αμφισβήτηση της ιδεολογίας της κυριαρχίας του ανθρώπου στην φύση.

Η φύση δεν είναι απλά το πολυδύναμο χρηστικό αντικείμενο που την αναδεικνύει σε θεμελιώδη πόρο της οικονομίας, αλλά αποτελεί θείο μυστήριο, μία ιδιαίτερη αποκάλυψη του Θεού.

Εάν ο άνθρωπος προσεγγίσει απαθώς την δημιουργία, τότε βιώνει σταδιακά την θαυμαστή φανέρωση του νοητού κόσμου μέσα στον αισθητό. Η κτίση συντίθεται ως βιβλίο, η απαθής ανάγνωση του οποίου οδηγεί στον "αρρήτως εγκεχαραγμένου" Λόγου.

Αγαπητοί μας αναγνώστες. Το οικολογικό και περιβαλλοντολογικό πρόβλημα είναι καθαρά πνευματικό πρόβλημα, όπως μας λέγει ο ψαλμωδός "... έργα χειρών ανθρώπου ...".

Όταν σταθούμε απέναντι στην δημιουργία με αδιάφορο, εκκοσμηκευμένο και καθαρά υλικό τρόπο ζωής, τότε φυσικό είναι να δούμε το περιβάλλον ως τόπο δημιουργίας και εκμεταλλεύσεως για οικονομικά οφέλη.

Όμως αυτή η κτίση, που μέρα με την μέρα παλαιούται και καταστρέφεται καθημερινά από εμάς, θα ανακαινισθεί, θα αλλαγή. Οφείλουμε εμείς οι χριστιανοί, μέχρι την ημέρα που θα γίνη αυτή η αλλαγή, όχι μόνον να μην την περιφρονούμε αλλά και να την θαυμάζουμε διότι είναι δημιουργημα του Αγίου Τριαδικού Θεού, συντελεί πολλαπλά στην υλική και πνευματική μας ζωή, εξυπηρετώντας τις ανάγκες μας και όχι τα πάθη του ακόρεστου ευδαιμονισμού.

Αν δεν γίνει αυτό, τότε η φύση επαναστατήσει θα επαναστατήσει για δεύτερη (η πρώτη συνέβη στον παράδεισο) και θα ανταμείψει τον άφρονα άνθρωπο όπως εκείνη γνωρίζει.

Δ. ΜΠ.

ΕΥΧΕΣ ΓΙΑ ΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΚΑΙ ΤΟ ΝΕΟ ΕΤΟΣ

Ο «ΛΓΩΝΑΣ» εύχεται στους αγαπητούς αναγνώστες και φίλους του, οι οποίοι στηρίζουν ηθικά και οικονομικά με τις προαιρετικές εισφορές τους τη μηνιαία έκδοση και δωρεάν διανομή του σ' όλη σχεδόν την Ελλάδα και το εξωτερικό, καλά και χαρούμενα ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ και ευλόγημένο από τον Θεό και πλούσιο σε έργα αγάπης και ειρήνης ΤΟ ΝΕΟ ΕΤΟΣ 2010.

Να έρθει η λύτρωση και στην τοπική μας Εκκλησία.

ΣΟΥ ΜΙΛΩ, ΜΕ ΑΚΟΥΣ!

Σου μιλάω, με ακούς;

Διώκτη μας

Για να προσβάλει κανείς έναν ευγενή σκοπό ή στόχο δε χρειάζεται τίποτε άλλο από το να βάλει κανείς να τον διαφημίσει ή να μιλήσει γι' αυτόν κάποιο ανυπόληπτο πρόσωπο. Παραδείγματος χάριν να μιλήσει ο ανέντιμος για τιμιότητα, ο ψεύτης για αλήθεια, ο πόρνος για παρθενία, ο περήφανος για ταπεινωση κ.λπ. Θα ακολουθήσει χλευασμός, περιπαικτικά χαμόγελα και πολλοί θα σιγοψιθυρίσουν: «μιλάς κι εσύ!».

Το καταλαβαίνω και απολογούμαι ότι αυτή η γωνίτσα δεν ασχολείται με υψιπετή θεολογικά νοήματα που να συνεπαίρνουν (υπάρχουν και τέτοια σε άλλες σελίδες), αλλά έχει σκοπό να καυτηριάσει πράξεις και παραλείψεις ανθρώπων που όχι μόνο δεν μετανοούν γι' αυτές, αλλά και καυχιούνται τραυματίζοντας έτσι την Εκκλησία. Η πίστη μας βασίζεται στην αλήθεια που δεν πρέπει να κρύβεται «για να μη σκανδαλίσει», όπως μερικοί ισχυρίζονται. Η Αγία Γραφή ουδέποτε παρασιώπησε πράξεις μη τυχόν σκανδαλίσει, όπως την προδοσία του Ιούδα, την άρνηση του Πέτρου, την αξίωση των κορυφαίων μαθητών για πρωτοκαθεδρία, την απιστία του Θωμά, την εγκατάλειψη του Δημά, την «μπαγαποντιά» του Ανανία με την παρακράτηση των χρημάτων από το χωράφι κ.α. Τουναντίον τις προβάλλει αυτές τις πράξεις για παραδειγματισμό και ως αντικείμενα θεολογικών μελετών και συμπερασμάτων. Οι σκανδαλώδεις πράξεις που προξενούν τραύματα στην Εκκλησία πρέπει να σπλιτεύονται, να ελέγχονται. Πρέπει να αντιδρούμε, να φωνάζουμε. Να μην τις κρύβουμε κάτω από το χαλί σαν την «προκομμένη» νοικοκυρά!!! Ο Άγιος Ισίδωρος ο Πλουσιώτης προστάζει: «Εάν βλέπεται η θεοσέβεια ή αδικούνται αδύναμοι, μη μένεις θεατής, μη προτιμάς την ειρήνη, αλλά να σταθείς με γενναιότητα πολεμώντας την αμαρτία έως αίματος»!!! Αυτή η στήλη, βέβαια, πού νάχει αυτή τη γενναιότητα; Απλά διαθέτοντας λίγη ανώδυνη μελάνη προσπαθεί να καταγγείλει την ασέβεια αλλά και τη χριστεμπορία.

Αν θυμάμαι καλά, σε κάποιο περασμένο φύλλο μας γράφτηκε μια ιστορία για δωροδοκία ορισμένων ρασοφόρων (όπως ακούστηκε στις δικαστικές αίθουσες) από κατασκευαστική εταιρεία ανέγερσης μοναστηριού. «Τυχαία» βρέθηκαν σε κοινό τραπέζιο λογαριασμό 50 εκατομμύρια δραχμές στο όνομα ορισμένων... Το πώς γνώριζε ο εργολάβος τον αριθμό του λογαριασμού είναι άλλη παράμετρος!!!

Να μην τα πολυλογούμε, τελικά το μοναστήρι κτίστηκε. Είναι σ' αυτό, σύμφωνα με στοιχεία, εγγεγραμμένοι 12 μοναχοί. Πέρασα μια Κυριακή του Αυγούστου λίγο μετά τη θεία Λειτουργία και το βρήκα κλειστό... Ο γιδοβοσκός που είχε το κοπάδι του έξω από την πόρτα μου είπε «έφυγαν πριν από ώρα σπινιάροντας οι καλόγεροι».

Αρχές Σεπτεμβρίου έγινε η ενθρόνιση του Ηγουμένου και του ηγουμενουσυμβουλίου. Οι δυο είναι αυτοί με τον κοινό λογαριασμό (μοναχοί που ορκίστηκαν ακτημοσύνη). Ένας τρίτος είναι αυτός που όταν παλιότερα του είπαν να μείνει στο μοναστήρι, τύπως φέιγ-βολάν και τα έριξε στην ενορία του γράφοντας ότι οι ενορίτες του δεν θέλουν να φύγει από την ενορία τους!!! Ο Δεσπότης ευχίθηκε να αναδειχθεί το μοναστήρι «μια όμορφη, πνευματική κυψέλη, μια όαση στην ξερή και άνυδρη έρημο... Ένα πραγματικό ορμητήριο ψυχών». Ο δε ηγούμενος με δάκρυα αντιφώνησε ότι «το μοναστήρι θα καταστεί ιερό κέντρο προσευχών και δεήσεων και θα στηθεί μια ακοίμητη κανδήλα που θα αναπαύει και θα αγιάζει τους πατέρες της Ιεράς Μονής και τους ευλογημένους προσκυνητές».

Λίγο πριν την Ύψωση του Τιμίου Σταυρού, έγινε πανηγυρικά η ενθρόνιση του Ηγουμένου παρουσία μάλιστα και άλλων δύο δεσποτάδων. «Ο καθηγούμενος ανήλθε εις τον θρόνον υποβασταζόμενος υπό των συμμαναστών του και μίλησε για την αξία του μοναχισμού». Αυτά φάνηκαν στις ιστοσελίδες του διαδικτύου με έγχρωμες φωτογραφίες. Ένα λαμπερό «χολιγουντιανό» σκηνικό για εντυπώσεις και μόνο.

Λίγες μέρες μετά πέρασα ξανά να προσκυνήσω. Το μοναστήρι κλειδωμένο απέξω!!! Πάνω στην κλειδαριά υπήρχε ένα κέρμα των 2 ευρώ, αριστερά μια μπλε σακούλα με ένα μπουκάλι λάδι και στη δεξιά κολόνα, στη βάση που προορίζεται για το σημαίο-ξυλο μια αποξηραμένη ανθοδέσμη που άφησε κάποια ψυχή, προβληματισμένη και πονεμένη, που διψούσε για πνευματική τροφή και ζητούσε απαντήσεις στα πολλά και ποικίλα υπαρξιακά της ερωτήματα... Όσο για το λάδι; Προερχόταν ίσως από κάποιον που άκουσε το δακρυμένο ηγούμενο για την ακοίμητη κανδήλα. Κάποιες φορές, λέγεται, μερικοί προσκυνητές κρεμούσαν και πρόσφορα στην κλειδωμένη πόρτα που κατέληγαν τελικά τροφή για τα τοσάκια και τους λύκους της περιοχής...

Η οραματιζόμενη «πνευματική κυψέλη» αποδεικνύεται «άνυδρη και ξερή, νεκρή πολιτεία» αντί για «ορμητήριο ψυχών και πνευματική όαση». Σαν ένα έρημο νεκροταφείο χωριού που αραιά και πού το επισκέπτεται ο ιερέας...

Ο δήμαρχος που ήταν παρών στην ενθρόνιση πίστεψε ότι η εγκατάσταση θα είναι μόνιμη και όχι «μαϊμού» (κάτι δεν θυμίζει ο όρος «ενθρόνιση μαϊμού»;) και φρόντισε ο άνθρωπος να τοποθετηθούν δύο κάδοι απορριμμάτων, οι οποίοι φυσικά παρέμειναν άδειοι και πεντακάθαροι. Μην φανταστεί κανείς ότι ασκπεύουν νηστεύοντες σε σπλιές (!) (Αυτός ο τρόπος άσκησης στη Λάρισα τιμωρείται...)

Λένε πως φοβούνται να μείνουν μέσα εκεί στην ερημιά. Βέβαια, πώς να ξεκόψουν από το θόρυβο της πόλης, τους πεζόδρομους, τα ίντερνετ καφέ; Το προαύλιο, άραγε, θα χωράει να περπατούν τα δέκα πανάκριβα Ι.Χ. έως και τζιπ; Μια «κυψέλη» χωρίς το πλήθος των μελισσών να βουίζουν, χωρίς το μέλι των θείων λόγων.

Ξοδεύτηκαν εκατοντάδες χιλιάδες ευρώ, όπως γράφει και η πινακίδα, γι' αυτή την κατασκευή του ασφαλτοστρωμένου δρόμου. Μοιάζει σαν τα καταστήματα χονδρικής αυτό το μοναστήρι, που ανοίγουν μόνο όταν έρθουν λεωφορεία με προσκυνητές.

Και να σκεφτεί κανείς ότι λίγα χιλιόμετρα πιο πέρα μέσα σε ρεματιά, με κακοτράχαλο, δύσβατο δρόμο, μένει μόνιμα μια μοναχή. Αυτή ούτε φοβάται, ούτε αυτοκίνητο έχει, ούτε τριγυρνά στους πεζόδρομους της Λάρισας.

Θα 'θελα να ξέρω τι είπε για την αξία του μοναχισμού ο συνδικαιούχος του λογαριασμού όπου μπήκε η μίζα των 50 εκατομμυρίων.

Αυτά γι' αυτό το μήνα. Να με συγχωρείτε αν σας στενοχώρησα ή σας κούρασα.

(Γιογραφέι την ανωτέρω ανοικτή επιστολή ο ίδιος «επιφανής» αγωνιζόμενος χριστιανός που κρατάει ψηλά το λάβαρο του αγώνα για μια Εκκλησία με καλούς ποιμένες)

ΓΙΑ ΜΙΑ ορθόδοξη ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ

Αυταπατόμαστε, αν πιστεύουμε ότι ως άτομα και πολύ περισσότερο ως Έθνος, είμαστε ορθόδοξοι χριστιανοί. Η ορθοδοξία δεν μπορεί να κλείνεται μέσα στους ναούς, όσο καλαίσθητοι κι' αν είναι αυτοί!

Ορθοδοξία σημαίνει σταυρός στον ώμο του κάθε ζωντανού κι' όχι μόνο στις πλάκες των πεθαμένων. Όταν συμβαίνει το πρώτο τότε και οι «πεθαμένοι» είναι ζωντανοί και υπάρχουν έτσι δύο στρατόπεδα συνεργαζόμενα: η στρατευόμενη με τη θριαμβεύουσα Εκκλησία. Ή, με άλλη διατύπωση, ο Ουρανός στη γη. Κάτω από αυτό το πρίσμα όλα ευδιάζουν.

Δεν συμβαίνει όμως αυτό. Είμαστε μια καρικατούρα χριστιανοί, Ορθοδοξία σημαίνει όλα καινούρια και θεσμοί και καρδιές κι όχι υποκρισίες και κούφια προσευχές, ευσεβοφανείς φυλαρίες. Ο απόστολος Παύλος, από τα βάθη των αιώνων, φωνάζει: «Όποιος ανήκει στο Χριστό είναι μια καινούργια δημιουργία. Τα παλιά πέρασαν. Όλα τώρα έγιναν καινούργια» (Β' Κορ. 5, 17)!

Στην Ελλάδα, κάθε άλλο, παρά ότι όλα έχουν γίνει καινούργια. Είναι χριστιανική η νομοθεσία μας, η δημόσια ζωή μας, η οικογένειά μας, η οικονομία μας, το κοινωνικό μας σύστημα, η πολιτική μας; Πόσο καλύτεροι είμαστε από τους πολίτες μη χριστιανικών λαών; Μήπως είμαστε ίδιοι ή και χειρότεροι;

Χωρίς περιστροφές, πρέπει, για να γίνει η Ορθοδοξία μας αληθινή, πραγματικά ορθόδοξη ν' αποκτήσει περιεχόμενο:

α) Η λατρεία να εναρμονίζεται με τη ζωή. Ορθοδοξία (σωστό δόγμα) να συμπορεύεται με την Ορθοπραξία (σωστή ζωή). Σήμερα δυστυχώς υπάρχει μεγάλη διάστα-

ση-απόσταση μεταξύ πίστης και έργων. Η τυπολατρεία, να παραχωρήσει τη θέση της στην υπηρεσία του πλησίου. Η παραβολή του καλού σαμαρείτη να γίνει πράξη σε 24ωρη βάση.

β) Η Ορθοδοξία, με κάθε τρόπο πρέπει να υπηρετεί τον σκοπό του ερχομού του Ιησού Χριστού: την σωτηρία του ανθρώπου. Αυτή είναι η κεντρική ιδέα του Ευαγγελίου κι αυτό το σκοπό πρέπει, άμεσα ή έμμεσα να υπηρετούν τα πάντα.

Και το ερώτημα που μπαίνει εδώ είναι: Υπηρετεί το πνεύμα αυτό η Διοίκηση της Εκκλησίας και η Πολιτεία; Μπορούμε ειλικρινά να πιστεύουμε ότι είμαστε Ορθόδοξο κράτος;

γ) Ασκεί, την ποιμαντική της αποστολή η Διοίκηση της Εκκλησίας, ως εξουσία έχουσα; Ο ποιμένας είναι υπεύθυνος για όλες τις ανάγκες του ποιμνίου του (ηθικές και οικονομικές). Είναι σαφείς οι ιεροί κανόνες και στο θέμα αυτό.

Ποιμένας των Χριστιανών δεν είναι ούτε ο πρωθυπουργός, ούτε ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας. Όλοι οι ασχολούμενοι με τα βιοτικά είναι υπηρέτες (διάκονοι της Εκκλησίας) με την ευρύτερη έννοια. Ποιμένες είναι μονάχα οι Εκκλησιαστικοί Άρχοντες. Αν σήμερα χάνονται ψυχές από τη στέρψη (ανεργία, φτώχεια), τη διαφθορά (πορνεία, ναρκωτικά), το έγκλημα και την αμάθεια, φέρουν βέβαια ευθύνη και οι πολιτικοί άρχοντες, αλλά την κύρια ευθύνη την φέρουν οι Ποιμένες και για το λαό και για τους άρχοντες.

Για όσους χάνονται σήμερα, για διάφορους λόγους, θα λογοδοτήσουν οι ποιμένες. Όποιος φοβάται τους λύκους και τις ευθύνες, δεν κάνει για βοσκός. Ο Χριστός, ως καλός ποιμένας, πολέμησε όλους τους εχθρούς του ποιμνίου Του μέχρι θανάτου. Οι σημερινοί ποιμένες, στο σύνολό τους, μέλι και γάλα με τους πολυποίκιλους δημίους του ποιμνίου τους.

δ) Ο Λόγος του Θεού (Διακονία του Λόγου) πρέπει να δοθεί μεταφρασμένος στα προβλήματα, τους πόνους και τους πόθους του σημερινού ανθρώπου που θαλασσοδέρνεται.

Γιατί δεν ασχολείται μ' αυτά η Διοίκηση της Εκκλησίας; Σε ποιους τάχει αφήσει; Αδιαφορεί, αν το έργο της καταστρέφεται από τους εμπόρους, καταπιεστές και εκμεταλλευτές του λαού της;

Είναι αλήθεια ότι, με την κατάρρευση του Υπαρκτού Σοσιαλισμού και τον ετοιμόρροπο προ πολλού Καπιταλισμό αυτός θα είχε καταρρεύσει πολύ ενωρίτερα από την ίδρυση-επικράτηση του «Σοσιαλισμού», αν αυτά που καλούμε σήμερα να πράξει η δική μας «Ορθόδοξη» Ελλάδα τα έκανε πριν από το 1917, η τότε Διοικούσα Εκκλησία στη Ρωσία. Δυστυχώς όμως όπως τότε έτσι και τώρα φωνές αγνές, ορθόδοξες, δεν εισακούονται και τα πράγματα πάνε από το κακό στο χειρότερο. Ίσως διότι υπάρχουν ακόμα αποθέματα ξυλοκεράτων και οι άνθρωποι «συντρώγουν» με τους χοίρους άχρι καιρού!

Χαράλ. Γρ. Κοντός
Δικηγόρος – γεν. Συμ. Ανωτάτης Συνομοσπονδίας
Πολυτέκνων Ελλάδος (ΑΣΠΕ)

ΒΑΛΛΟΝΤΑΙ ΤΑ ΙΕΡΑ ΜΑΣ ΣΥΜΒΟΛΑ (ΤΙΜΙΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ – ΑΓΙΕΣ ΕΙΚΟΝΕΣ)

Ο σταυρός αποτελούμενος από δύο διασταυρούμενα δοκάρια χρησιμοποιούνταν κατά την αρχαιότητα από τους Καρχηδόνιους και τους Ρωμαίους για εκτέλεση κακοποιών κατώτερων κοινωνικών τάξεων. Χρησιμοποιήθηκε και για τη θανάτωση του Κυρίου Ιησού Χριστού στην κατεχόμενη από τους Ρωμαίους Ιερουσαλήμ. Από τότε έγινε το ιερό σύμβολο της χριστιανικής θρησκείας και συμβολίζει την υπέρτατη θυσία του Κυρίου Ιησού Χριστού.

Ο τίμιος σταυρός, όπως είναι γνωστό, κοσμεί τους Ιερούς Ναούς, τα εικονοστάσια των οικιών, τις σχολικές και δικαστικές αίθουσες. Κρεμιέται στο λαϊκό χριστιανό και στα κρεβατάκια μωρών ως φυλακτό από κάθε κακό.

Αποτελεί ακόμη τη γνωστή κίνηση – πράξη των χριστιανών που εκτελείται με το δεξί χέρι τρεις φορές κατά την έναρξη και λήξη της πρωινής και βραδυνής προσευχής, της εργασίας, του φαγητού, των ταξιδιών, τη διέλευση έξω από Ιερούς Ναούς, μνημεία, νεκροταφεία και στην αντιμετώπιση επικίνδυνων καταστάσεων.

Η μεγάλη σημασία που αποδίδεται από τους πιστούς στο ιερό σύμβολο του Σταυρού καταφαίνεται από τη λαϊκή φράση: “Όποιος κάνει το σταυρό του, έχει όπλο στο πλευρό του”. Και κατά τον Σαίξπηρ: “Μόνο η θρησκεία είναι ικανή να μεταβάλει τους πόρους σε παρηγορία”.

Η Χριστιανική Εκκλησία προς τιμή του Τιμίου Σταυρού καθιέρωσε τις ακόλουθες πέντε εορτές: 1) Την εορτή της εύρεσης του Σταυρού από την Αγία Ελένη (6 Μαρτίου), 2) Της Σταυροπροσκύνησης (3 Κυριακή της Μ. Τεσσαρακοστής), 3) Της ανάμνησης εμφάνισης του Σταυρού στον ουρανό το 346 στα Ιεροσόλυμα (7 Μαρτίου), 4) Ανάμνησης λιτανείας την βυζαντινή εποχή στην Κωνσταντινούπολη (1 Σεπτεμβρίου) και 5) Της ύψωσης του Τιμίου Σταυρού σε ανάμνηση της αναστήλωσής του στα Ιεροσόλυμα από τον Ηράκλειο (14 Σεπτεμβρίου).

Η απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (ΕΔΑΔ) για την απομάκρυνση των σταυρών από τις δικαστικές και σχολικές αίθουσες της Ιταλίας αναζωπύρωσε παρόμοιο αίτημα και στη χώρα μας.

Ο βουλευτής μάλιστα του ΣΥΡΙΖΑ κ. Γρηγόριος Ψαριανός, σύμφωνα με δημοσιεύματα εφημερίδων, υπέβαλε στην υπουργό Παιδείας κ. Άννα Διαμαντοπούλου

ερώτηση σχετικά με την απομάκρυνση των θρησκευτικών συμβόλων από τα σχολεία της χώρας μας. Και σε περίπτωση που το Δικαστήριο δεν αναγνωρίσει στην Ιταλική Κυβέρνηση το δικαίωμα να ασκήσει έφεση και η απόφαση καταστεί τελεσίδικη ερωτά: “Αν στην Κυβέρνηση σκοπεύουν: α) Να προχωρήσουν στην απομάκρυνση των θρησκευτικών συμβόλων από τις σχολικές αίθουσες; β) Η προσευχή και ο εκκλησιασμός γίνουν προαιρετικές δραστηριότητες εκτός ωρολογίου προγράμματος; και γ) Ποια θα είναι η ατζέντα συζητήσεων μεταξύ του υπουργείου Παιδείας και Εκκλησίας;”.

Και ο κ. Δημητράς ως εκπρόσωπος του Ελληνικού Παρατηρητηρίου των Συμφωνιών του Ελσίνκι (ΕΠΙΣΕ) υπέβαλε στο Γ. Τριμελές Εφετείο Αθηνών αίτημα απομάκρυνσης των θρησκευτικών συμβόλων από τις δικαστικές αίθουσες. Το δικαστήριο, ευτυχώς, απέρριψε το αίτημά του.

Για το προκύψαν θέμα ο μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Άνθιμος σε γραπτή δήλωση που διένεμε στους δημοσιογράφους γράφει μεταξύ των άλλων: “... Δυστυχώς για τους μη κυβερνητικούς κύκλους, ο αρμόδιος υπουργός στην Ιταλία προσέφυγε στα αρμόδια ευρωπαϊκά δικαστήρια και άσκησε έφεση κατά της απόφασης για την αφαίρεση του Σταυρού με τον Εσταυρωμένο από τα δημοσία σχολεία και δικαστήρια στην Ιταλία. Είμεθα βέβαιοι ότι οι Έλληνες δικαστές θα πράξουν το καθήκον τους”.

Ο Μακαριότατος Αρχιεπίσκοπος κ. Ιερώνυμος δήλωσε: “Πρόκειται για φαιδρότητες και αστεία πράγματα. Έχουν δικαιώματα όχι μόνο οι μειοψηφίες αλλά και οι πλειονότητες”. Και άφησε ανοικτό το ενδεχόμενο να συζητηθεί το θέμα στην Διαρκή Ιερά Σύνοδο της Εκκλησίας.

Παρέμβαση, σύμφωνα με δημοσιεύματα, έκανε και ο πρόεδρος του Αρείου Πάγου κ. Γ. Καλαμίδας, στην εκδήλωση που διοργάνωσε ο Δικηγορικός Σύλλογος Αθηνών για να τιμήσει την 50χρονη συμβολή του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου στη δημιουργία ενιαίου χώρου προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων λέγοντας: “Οι αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου προκαλούν μερικές φορές σχόλια και δεν συνάδουν με το περί δικαίου συναίσθημα της πλειοψηφίας των πολιτών των κρατών-μελών. Πρέπει το ΕΔΑΔ να προσπαθεί να γίνονται

δεκτές οι αποφάσεις του από την πλειοψηφία των πολιτών”.

Καθίσταται πρόδηλο ότι τα θρησκευτικά μας σύμβολα γίνονται στόχος εξοστρακισμού από τις σχολικές και τις δικαστικές αίθουσες και τα καταστήματα των δημοσίων υπηρεσιών. Καθίσταται επίσης πρόδηλο ότι η Νέα Τάξη Πραγμάτων επιδιώκει την αποχριστιανοποίηση των ορθόδοξων λαών.

Η Διοικούσα Εκκλησία οφείλει να προβληματισθεί πριν είναι αργά και να σχεδιάσει τρόπους ενημέρωσης και αντίδρασης με την συμπαράσταση του θρησκευόμενου λαού στα πλαίσια του Δημοκρατικού μας Πολιτεύματος, αντί να ασχολείται με τα παγκάρια των Ναών και τους δικοφύρους εράνους, την περιφορά θαυματουργών εικόνων και λειψάνων αγίων για συγκέντρωση χρημάτων κάτω από το πρόσχημα της ενίσχυσης του θρησκευτικού φρονήματος των πιστών. Η τοποθέτηση του κυτίου είσπραξης του οβολού των προσκυνητών δίπλα από τα ιερά προσκνήματα αποκαλύπτει την αλήθεια. Και η εκμετάλλευση της θρησκευτικής πίστης για οικονομικά οφέλη (σιμωνία) αποδοκιμάστηκε από τους Αποστόλους (Πράξ. 8, 9-25).

Όλοι μας ως Έλληνες Ορθόδοξοι Χριστιανοί οφείλομε να αντιδρούμε σε κάθε αντιχριστιανική ιδέα και ενέργεια. Να έχουμε ως γνώμονα της ζωής μας την ορθοδοξία και ορθοπράξια. Και τον απόλυτο σεβασμό στα άλλα θρησκευτικά δόγματα.

“Οι καιροί ου μενετοί”. Δεν επιτρέπουν εφησυχασμό, ούτε λησμονία των τραγικών συνεπειών της εικονολατρίας και εικονομαχίας για το Έθνος μας κατά τους Βυζαντινούς Χρόνους (726-842).

Σύμφωνα με τον Σουίφτ, Αγγλοϊρλανδός διδάκτορας της Θεολογίας: “Κατά γενικό κανόνα, της καταστροφής ενός κράτους, προηγούνται ο εκφυλισμός των τρόπων ζωής και η περιφρόνηση προς τη θρησκεία”. Και κατά τον ιστορικό μας Κωνσταντίνο Παπαρηγόπουλο: “Ουδέποτε έθνος ευτύχησε και μεγαλούργησε χωρίς ισχυρά ελατήρια, ένα δε από τα ελατήρια ταύτα, και το ισχυρότερο απ’ όλα είναι η θρησκεία”.

Καιρός να συνειδητοποιήσουμε ότι ο Ελληνισμός και η Ορθοδοξία αποτελούν τα θεμέλια της ζωής του Έθνους μας. Καθήκον και υποχρέωσή μας είναι να εμπνεόμαστε από τα διδάγματά τους και να υπερασπιζόμαστε τις αξίες και τα σύμβολά τους.

(Α.Κ.)

Σκοπιανή αντιπροσωπεία στο Βατικανό

όταν κάποιοι Έλληνες πολιτικοί διαμαρτυρήθηκαν, επίσημες πηγές του Βατικανού εδήλωσαν ότι η διεύθυνση της Βατικανέου Τυπογραφίας εξαπατήθηκε και ότι ενήργησε... εν αγνοία του Παπα. Πράγμα που αδυνατούμε να το πιστέψουμε δεδομένης της συγκεντρωτικής δομής του Παπικού κράτους και μηχανισμού.

Χαρακτηριστικό του κλίματος της εποχής είναι το ακόλουθο σχόλιο του μακαρίτη Σπύρου Αλεξίου, που αναδημοσιεύουμε από την «Καθημερινή» της 6-5-1990 με τίτλο «Το Βατικανό ξανακτύπησε».

«Κακιστη υπηρεσία» προσφέρουν οι σύμβολοι του Παπα που τον ωθούν σε τέτοια τερατώδη λάθη, όπως αυτό που μάθαμε πως έγινε με την έκδοση εγκυκλίου που αναφέρεται στους Έλληνες φωτιστές των Σλάβων Κυρίλλο και Μεθόδιο στην «μακεδονική γλώσσα». Είναι το δεύτερο μεγάλο λάθος του Βατικανού στο ίδιο θέμα, μετά την έκφραση ευχών από τον Εξώστη της πλατείας του Αγίου Πετρου και στην γλώσσα των Σκοπιών. Η ειδήση ήλθε από το Βελιγράδι και φανερώσει πως η κορυφή της Καθολικής Εκκλησίας δεν το βάζει κάτω και για λόγους προφανώς επεκτατισμού, μέσω της Ουνίας, προσφέρει τέτοιου είδους εξυπηρετήσεις που ενισχύουν τις προθέσεις των Σκοπιανών περί «μακεδονικής εθνότητας» και άλλα αφελή και παιδαριώδη...».

Ενδιαφέρον, επίσης, παρουσιάζουν και οι καταγγελίες του Σερβου Επισκόπου Βράνιε κ. Παχωμίου στο τεύχος Μαρτίου 1995 του περιοδικού ΓΚΛΑΣ (Φωνή) της Παγκοσμίου Ενώσεως Σερβων. Ο Σεβασμιώτατος Παχωμίος αναφέρεται στην υλική και ηθική υποστήριξη του Βατικανού προς τα Σκόπια με στόχο την ένταξη στην Ουνία της Σχισματικής «Μακεδονικής» Εκκλησίας, για την επάνοδο της οποίας υπό κανονικό καθεστώς πολλές προσπάθειες καταβάλλει στις ημέρες μας (2000-2001) ο Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος. Ο Σερβος Ορθόδοξος Επίσκοπος καταγγέλλει, μάλιστα, ότι σε αντάλλαγμα της Παπικής υποστήριξης ήλθε και η ανακήρυξη του Παπα Βοϊτούλα ως επιτίμου μέλους της Ενώσεως Συγγραφέων του κράτους των Σκοπιών.

2) Κωνσταντινούπολις – Βόρειος Ήπειρος* Ο ιστορικός Κώστας Σταματόπουλος (εφημ. «Επτάλοφος», Σεπτ. 1992) γράφει ότι τον Απρίλιο του 1919 οι Βρεταννοί συζητούσαν την απόδοση της Κωνσταντινούπολης στην Ελλάδα δεδομένου ότι η Οθωμανική Τουρκία είχε ηττηθεί κατά τον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο. «Τότε στις 24-4-1919 με τηλεγράφημά του προς τον Μεγάλο Βεζύρη ο παπικός Νούντσιος τον διαβεβαίωσε ότι το Βατικανό θα εξαντλούσε την επιρροή του προκειμένου η Αγία Σοφία, η ιστορική Ορθόδοξη Μητρόπολη, να παραμείνει τζαμί!»

Εξ άλλου, μόλις έπεσαν τα ηλεκτροφόρα σύρματα στην Αλβανία, η Ουνία κινήθηκε ιδιαίτερος στον ευαίσθητο χώρο της Βορείου Ήπειρου, όπου κατοικεί πολυάριθμος πληθυσμός ελληνικής συνειδήσεως, ελληνόφωνος και βλαχόφωνος. Επικεφαλής των πρώτων αποστολών ετέθη ο Ουνίτης Επίσκοπος Ερκολε Λουπινάτσι, από τα αρβανιτόφωνα και πρώην Ορθόδοξα χωριά της Κατω Ιταλίας. Και σήμερα ρέει άφθονο χρήμα από Παπικές ιεραποστολές στην Νοτιο Αλβανία, αν και εκεί δεν υπάρχουν Καθολικοί.

3) Κατά των Σέρβων. Δεν γνωρίζουμε κατά πόσον μπορεί να αποδειχθεί η φράση που απεδόθη στον Παπα κατά την διάρκεια της βοσνιακής τραγωδίας, ότι δηλαδή είτε σε ξένους διπλωμάτες: «Αφοπλίστε τούς Σέρβους και εξοπλίστε τούς Μουσουλμάνους». Γνωρίζουμε, πάντως, τα εξής λίαν διαφωτιστικά:

Την 1η Δεκεμβρίου 1992 ο τότε Υφυπουργός Εθνικής Αμύνης και νυν Βουλευτής Αχαΐας κ. Σπήλιος Σπηλιωτόπουλος κατήγγειλε ενώπιον της Δυτικοευρωπαϊκής Ενώσεως (ο αμυντικός βραχίων της Ενωμένης Ευρώπης) ότι από την Τράπεζα Ι.Ο.Ρ. (Ινστιτούτο Θρησκευτικών Εργων) του Βατικανού χρηματοδοτούνται τα όπλα των Κροατών κατά των Σερβων. Ο ίδιος πολιτικός δήλωσε στον ελληνικό Τυπο στις 9-5-1993 ότι από την ίδια Τράπεζα χρηματοδοτούνται και τα όπλα των Μουσουλμάνων της Βοσνίας.

Στα τέλη του 1998 ο Πάπας «αγιοποίησε» τον Κροάτη Καρδινάλιο Αλοΐσιο Στέπινιτς, συνεργάτη των Ναζί κατά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο και πνευματικό καθοδηγητή των Κροατών φασιστών Ουστάσι. Πρόκειται για τον ηθικό αυτουργό της σφαγής άνω των 700.000 Ορθόδοξων Σερβων, κυρίως αμάχων, οι οποίοι αρνήθηκαν να γίνουν Παπικοί η Ουνίτες (1941-44).

Αυτή, δυστυχώς, είναι η ιστορική πραγματικότητα. Καλό είναι να μην λησμονούμε και τούτο όχι για να καλλιεργούμε φανατισμούς, που δεν ταιριάζουν στην Ορθοδοξία, αλλά για να προσέχουμε τα βήματά μας και για να αποφεύγουμε τις λυκοφιλίες με τούς αμετανόητους.

ΚΥΡΟ ΓΚΛΗΓΚΟΡΩΦ: «Είμαστε Σλάβοι»

Ο πρώην πρόεδρος των Σκοπίων σε συνέντευξη που έδωσε στον Παναγ. Σαββίδη, τα λέει για μια ακόμη φορά, έξω από τα δόντια, προς την ξεσαλωμένη νομενκλατούρα των Σκοπίων.

Το κρίσιμο απόσπασμα:

Ερώτηση: «Το 1993, στα Τίρανα, είχατε δηλώσει ότι ο λαός σας είναι ολαβικής καταγωγής, ότι δε συνδέεται με τον Μέγα Αλέξανδρο και πως βρεθήκατε στην περιοχή τον 6ο αιώνα μ.Χ.».

Απάντηση: Εξακολουθώ και σήμερα να πιστεύω και να δηλώνω ακριβώς τα ίδια.

Ερώτηση: **Γιατί τότε το ανθελληνικό κλίμα και η εμμονή στον «αρχαιομακεδονισμό» τα τελευταία χρόνια στη χώρα σας, δηλαδή να αποδείξουν κάποιοι επιστήμονες πως κατάγεστε απευθείας από τους αρχαίους Μακεδόνες;**

Απάντηση: Σοβαροί ιστορικοί γελούν με όλα αυτά που συμβαίνουν στη χώρα μου τα τελευταία χρόνια. Η ιστορία είναι

ένα παγκόσμιο αγαθό – αυτό ασφαλώς σημαίνει πως η ιστορική και πολιτιστική κληρονομία δεν μπορεί να μην είναι και ελληνική. Οι Έλληνες νομίζουν πως εμείς θέλουμε να αφαιρέσουμε ένα κομμάτι της ιστορικής και πολιτιστικής τους κληρονομιάς. Δεν λέω πως οι ανησυχίες αυτές είναι άνευ λόγου, αφού υπάρχουν υπερβολές και από της δική μας πλευρά. Υπάρχουν ιστορικοί στη χώρα μου που υποστηρίζουν πως εμείς βρισκόμαστε στα

χώματα αυτά 2.000 χρόνια πριν από τον Μέγα Αλέξανδρο. **Για γέλιο δηλαδή ...** Έλεγα σε ένα φίλο μου ιστορικό ότι έτσι όπως πάμε θα βγούμε απευθείας απόγονοι του Αδάμ και της Εύας και θα αποδειχθεί και ότι ο Παράδεισος είναι «μακεδονικός» και ιδιοκτησία μας ... (εφημ. Πρώτο Θέμα 26.10.2009).

Τα διαβάζουν οι δικοί μας πολιτικοί, που έχουν παραδώσει το όνομα στους Σκοπιανούς με αβάσταχτη ελαφρότητα;

Μηδέ γένος πατέρων αισχυνέμεν ...

Του Παναγιώτη Δρακάτου *

Από 20ετίας και πλέον έχει αρχίσει μια προσπάθεια από τα Σκόπια για την ονομασία των Σκοπίων ως Μακεδονίας και βέβαια με απώτερους επεκτατικούς σκοπούς.

Η προσπάθεια αυτή είναι συστηματική εκ μέρους των Σκοπίων και έχουν επιτύχει να ονομάζονται Μακεδονία από πολλές χώρες, πρωτοστατούντων των ΗΠΑ και της Αγγλίας, με τελευταία λυσώδη προσπάθεια των τα Σκόπια να εισέλθουν ως μέλος στο ΝΑΤΟ και την ΕΕ.

Η προσπάθεια των ΗΠΑ και Αγγλίας ανάγεται εις τη στρατηγική της παγκοσμιοποίησης, για να περάσει από την Ελλάδα προς τις πρώην κομμουνιστικές χώρες της Βουλγαρίας, Ρωσίας, Ουκρανίας, Αζερμπαϊτζάν.

Η στρατηγική αυτή ανεκόπη στη Σερβία και γι' αυτό έλαβε χώρα ο παράνομος πόλεμος του ΝΑΤΟ και για τον λόγο αυτό η παγκοσμιοποίηση προσπαθεί να δημιουργήσει βάσεις σε Σκόπια - Κόσοβο - Γεωργία.

Ας εξετάσουμε, δι' ολίγων, τι συμβαίνει στις τρεις αυτές χώρες:

Σκόπια: Η χώρα αυτή κυβερνάται από μια ομάδα που οι γονείς τους ήταν κομμουνιστές και πριν από περίπου 60 χρόνια ονομάζοντο «συμμορίτες» από την αμερικανική και αγγλική προπαγάνδα, διότι ο Πρόεδρος Ρούζβελτ διέκοψε τις σχέσεις του με τον Τσώρτσιλ επειδή επέτρεψε να γίνει ο εμφύλιος πόλεμος στην Ελλάδα...

Στην εποχή μας αυτή η ομάδα των κυβερνώντων τα Σκόπια, παιδιά κομμουνιστών, εφοίτησαν σε ένα από τα καλύτερα αμερικανικά πανεπιστήμια, στο Harvard, και η χρηματοδότησή των, ανερχόταν σε 12.000 δολάρια για κάθε εξάμηνο και για κάθε φοιτητή. Ας φροντίσει η ελληνική πολιτεία να πληροφορηθεί από ποια έδρα του πανεπιστημίου αυτού εκπρημα-

τοδοτούντο, καθόσον είναι γνωστό ότι η φτώχεια στις πρώην κομμουνιστικές χώρες και σήμερα ακόμα είναι μεγάλη και ουδείς προπτυχιακός φοιτητής από τις χώρες αυτές επιτρέπεται να φοιτήσει σε αμερικανικά πανεπιστήμια.

Αξίζει να σημειωθεί ότι το έτος 1992 υπήρχε εγκυκλοπαιδεία του Harvard που έδειχνε τα Σκόπια ως Μακεδονία. Ποιος χρηματοδότησε αυτήν την εγκυκλοπαιδεία;

Η αλλαγή της πολιτικής είναι πολύ επίκαιρη, διότι ο διεθνής σιωνισμός, με έδρα την Αγγλία, το έτος 1897 περίπου με τον Μαρξ και τον Ένγκελς καθιέρωσε τη μέθοδο του κομμουνισμού.

Ο κομμουνισμός κράτησε περίπου 72 χρόνια. Τώρα εφαρμόζει τη μέθοδο της παγκοσμιοποίησης, που σύμφωνα με μια μελέτη του ΟΗΕ και της ΟΥΝΕΣΚΟ, ο πλούτος πάνω στη Γη, τα τελευταία 60 χρόνια, αυξήθηκε πάρα πολύ, με το χαρακτηριστικό ότι οι πλούσιοι έγιναν πλουσιότεροι και διπλάσιοι και οι φτωχοί φτωχότεροι και τριπλάσιοι, αυτό δε το άνοιγμα της οικονομικής ψαλίδας δεν μπορεί να κλείσει με κανένα σύστημα.

Κόσοβο: Το έτος 2000 οι ΗΠΑ στον ΟΗΕ υποστήριξαν ότι το Κόσοβο είναι αναπόσπαστο τμήμα της Σερβίας και το έτος 2008 υποστήριξαν την ανεξαρτησία του για να μεγαλώσουν το κράτος των Αλβανών, όταν πρώτα τους ονόμαζαν «ουτσεκάδες», δηλαδή τρομοκράτες, και σήμερα τους ονομάζουν απελευθερωτικό στρατό και ο Μιλόσεβιτς, επειδή υπερασπίζεται την πατρίδα του τη Σερβία, πεθαίνει... μέσα στο Διεθνές Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων...

Γεωργία: Όπως και με τα Σκόπια, ο γιος ενός πρώην κομμουνιστή σπουδάζει στις ΗΠΑ και ασκεί το επάγγελμα του δικηγόρου στη Νέα Υόρκη. Δίπθεν εκλέγεται

στη Γεωργία με νόθες εκλογές, μιλάει την αγγλική γλώσσα καλύτερα από τη μητρική του, είναι αποκλειστικά υπεύθυνος για τις πρόσφατες σφαγές αθών και τις λεπλασίες στα παρακείμενα ρωσικά εδάφη και ο Πρόεδρος Μπους κατηγορεί τη Ρωσία, επειδή έσπευσε να σώσει τους πολίτες της.

Έχει φθάσει ο κ. Μπους να χρησιμοποιεί κομμουνιστικές μεθόδους ενίσχυσης των ιδιωτικών τραπεζών από κρατικές επενδύσεις που ανήκουν στους αμερικανούς φορολογουμένους, επειδή η οικονομία των ΗΠΑ βουλιάζει λόγω των κατακτητικών πολέμων που έχει κάνει στο Αφγανιστάν και το Ιράκ, με στόχο την εκμετάλλευση των πετρελαίων, όπως στις άλλες αραβικές χώρες.

Μήπως ο κομμουνισμός προχωρεί τώρα στις ΗΠΑ και ο Μπους είναι ο πρώτος καπιταλιστής-κομμουνιστής Πρόεδρος των ΗΠΑ; Αρκεί να αναφερθεί ότι 600 αμερικανοί καθηγητές πανεπιστημίων και 3 νομπελίστες φέρνουν αντιρρήσεις στο ανωτέρω σχέδιο του Μπους.

Δράση

Εκθέσαμε πώς έχει η κατάσταση, σήμερα, στην περιοχή μας και έχει άμεση επίδραση στην πορεία της Πατρίδος μας.

Αυτό φαίνεται και από το γεγονός ότι ένας δικηγόρος των ΗΠΑ, ο κ. Νίμιτς, παίζει τον ρόλο του μεσολαβητού για το όνομα επί 1,5 χρόνο, αποκαλώντας μάλιστα τον Μέγα Αλέξανδρο δολοφόνο, όταν μέχρι σήμερα ουδείς έχει θίξει τη μεγαλειώδη προσωπικότητα του Μεγάλου Αλεξάνδρου στη συμβολή του στην πρόοδο της ανθρωπότητας.

Όλα αυτά είναι σημάδια για το φούτβα της γενναίας ελληνικής ψυχής, όπως το έδειξε το 1940 και την εθνική αντίσταση και άλλαξε τη ροή του 2ου

Παγκοσμίου Πολέμου για τη σωτηρία της ανθρωπότητας.

Τα βλέμματα και η ψυχή όλων είναι στραμμένα στον ήρωα Παύλο Μελά, τον Γερμανό Καραβαγγέλη και τους ήρωες Μακεδονομάχους μας για να μη δοθεί το όνομα Μακεδονία στα Σκόπια. Σε κάθε ελληνική ψυχή δονείται το αρχαίο ρητό: Αιέν αριστεύειν και υπείροχον έμμεναι άλλων, **μηδέ γένος πατέρων αισχυνέμεν.**

Ας ακουσθή άλλη μια φορά το ΟΧΙ της 28ης Οκτωβρίου 1940 της αιωνίου Ελλάδος μας σε εχθρούς και φίλους, γιατί η μάνα Ελλάδα γεννά ήρωες που κρατούν 216 ημέρες τη φασιστική Ιταλία και τη χιτλερική Γερμανία και πετυχαίνουν τον παγκόσμιο θρίαμβο, όταν τα κράτη της Ευρώπης έπεφταν μετά από 1 έως 2 ημέρες.

Ο παγκόσμιος αυτός θρίαμβος επετεύχθη διότι κάθε ελληνική ψυχή δονούνταν με το «ο απολογισμός του αίματος και της θυσίας σε κρίσιμες ώρες χρειάζεται σεμνότητα και περίσκεψη πολλή». Είναι αρκετό, αν κάθε φορά ήμαστε σε θέση να αντέχουμε στον διάλογο της αναμέτρησης νεκρών και ζώντων και στο πανηγύρι της θυσίας, να μετουσιώναμε τον θρήνο σε έπαινο, γιατί στο πανηγύρι της θυσίας δεν ήμαστε μόνοι: «είν' οι νεκροί, στα ξάγναντα, πρωτοπανηγυριώτες» (Αγγ. Σικελιανός) που ζητούν δικαίωση και οι καιροί θυσίες.

**Ο Παναγιώτης Δρακάτος είναι μέλος της Ακαδημίας Μηχανικών Περιβάλλοντος των Ηνωμένων Πολιτειών, της Ακαδημίας Επιστημών της Ρωσίας, της Ακαδημίας Επιστημών και Τεχνών της Ευρώπης, της Ακαδημίας Επιστημών της Νέας Υόρκης, Ισόβιο Μέλος της Διεθνούς Ενώσεως Αμερικανών Μηχανολόγων Μηχανικών, διακεκριμένος ομιλητής της Διεθνούς Ενώσεως Αμερικανών Μηχανολόγων Μηχανικών, της Ενώσεως Επιστημόνων Μηχανικών της Ρωσίας, εκπρόσωπος της Ελλάδος στον ΟΗΕ/Επιτροπή Επιστήμης και Τεχνολογίας για την ΑΝΑΠΤΥΞΗ.*

Από εφ. «Το Παρόν»

«Ο Λόγος σάρξ εγένετο και εσκήνωσεν εν ημίν»

συνέχεια από την 1η σελίδα

σμου Παρθένος.

Και αυτός που γεννάται είναι ο Θεός, ο δημιουργός του κόσμου, ο κυβερνήτης των απάντων Θεός. Ο ασύλληπτος στη σκέψη, ο ανέγγιχτος στην ουσία, ο άυλος, ο άσαρκος, ο των Αγγέλων Βασιλέας.

Γεννάται σήμερα εκ της Παρθένου σαν θνητός άνθρωπος, φτωχός αφού με ράκη σπαργανώνεται, στη Φάτνη ανακλίνεται, διότι «ουκ ην αυτοίς τόπος εν τω καταλύματι», δεν υπήρχε τόπος στο κατάλυμα των ανθρώπων. Δεν άνοιξαν τα παλάτια τους οι βασιλείς ούτε τα μέγαρά τους οι αρχιερείς ούτε και οι απλοί άνθρωποι άφησαν πίσω από την πόρτα του σπιτιού τους να γεννηθεί. Ο ουράνιος κόσμος δοξολογεί την άπειρη συγκατάβαση του Θεού και οι καλοπροαίρετοι άνθρωποι της γης σπεύδουν με πίστη και ευλάβεια θαυμαστή να προσκυνήσουν. Ο Αστέρας των Μάγων, η παρουσία του Αγγέλου στους ποιμένες και οι ψαλμωδίες της ουράνιας στρατιάς με το «Δόξα εν υψίστοις Θεώ» έδειχνε τη θεία καταγωγή

του γεννηθέντος και την παρουσία του Ουράνιου κόσμου κατά τη γέννησή του. Αλλά το σπήλαιο και η Φάτνη, τα σπάργανα και τα ράκη, οι Ποιμένες και οι

Μάγοι, το γάλα της μητέρας, τα δώρα των Μάγων, η προσαγωγή στο ναό και του Συμεών οι προφητείες, οι Φαρισαίοι και ο αιμοσταγής Ηρώδης, η σφαγή των νηπίων και η φυγή στην Αίγυπτο, παρουσίαζαν και τα ανθρώπινα χαρακτηριστικά του γεννηθέντος Υιού του Θεού και Υιού του ανθρώπου. Αυτά προδιέγραφαν τη σκληρή και οδυνηρή ζωή που θα περνούσε στη γη και την αιματηρή θυσία που θα υπέβαλλε τον εαυτό του, το σκληρό θάνατο που θα κατέληγε.

Όσο και αν ζητήσουμε να καταλάβουμε το Μυστήριο της ενανθρώπισης του Λόγου του Θεού δεν θα μπορέσουμε γιατί ο νους μας δεν θα χωρέσει τη χάρη που μας έγινε. Ας τη χωρέσει η καρδιά μας και ας την προσκυνήσει. Από τα βάθη της ψυχής μας ολόθερμη ας ανεβαίνει, πάντοτε, ιδιαίτερα όμως τις άγιες αυτές ημέρες, η ευγνωμοσύνη μας προς τον Σωτήρα μας. Γιατί «δι ημάς τους ανθρώπους και την ημετέραν σωτηρίαν», «ο Θεός εφανερώθη εν σαρκί» και γεννήθηκε στο σπήλαιο.

Ευάγγελος Βλαχάκης, εκπ/κός

ΚΑΤΑΤΙΚΤΑ

Είναι αλήθεια;

Αυτές τις μέρες διαβάσαμε στην εφημερίδα "ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ" δημοσίευμα για την οικονομική διαχείριση της Αρχιεπισκοπής Αθηνών.

«Φιλανθρωπίες που έγιναν ... αναβατήρες», «Εγγραφο αποκαλύπτει πού διατέθηκαν τα έσοδα από τις εισφορές των ναών».

Το έγγραφο που ενημερώνει τους ιερείς για την δια-

χείριση των οικονομικών της Αρχιεπισκοπής Αθηνών το υπογράφει ο προϊστάμενος του λογιστηρίου της Αρχιεπισκοπής κ. Χρ. Παπακώστας ... Και αναφέρει τί χρήματα συνολικά εισπράχθηκαν και εν συνεχεία παραθέτει αναλυτικά πού πήγαν και πού χρησιμοποιήθηκαν τα χρήματα αυτά, περιγράφοντας κατά κωδικό και τα ποσά που διατέθηκαν και καταλήγει με την δήλωση του Αρχιεπισκόπου κ. Ιερωκόμου: «Από την πρώτη στιγμή της διακονίας μου εις τον πρώτον θρόνο της Ελλάδος επιδιώκω τη διαφάνεια και την ορθή διαχείριση του Εκκλησιαστικού χρήματος ... Παρακαλώ κι εσείς να τις τηρείτε απαρεγκλίτως, ώστε να μην υφίσταται αφορμή υπονοιών ή σκανδαλισμού ...».

Στα χέρια μας έχουμε διάφορα έντυπα (όπως τα παραπάνω) απολογισμών πολλών Μητροπόλεων οι οποίες αναφέρονται με κάθε λεπτομέρεια και εξηγούν ότι το κεράκι του πιστού πάει μόνον σε έργα αγάπης και φιλανθρωπίας.

Εδώ στην Μητρόπολη Λάρισας τί γίνεται; 13 χρόνια δεν είδαμε ποτέ τέτοιον απολογισμό. Τελευταία μας κατήγγειλαν ότι οι αποδείξεις που παίρνουν για τα χρήματα που αποδίδουν οι ναοί στην Μητρόπολη από έσοδα παγκαρικών και άλλων (ενοικίων, αγρών, καταστημάτων κ.α.) δεν είναι όλες διάτρητες. Είναι μόνον αυτές που αφορούν το Μητροπολιτικό μέγαρο, το Μητροπολιτικό γραφείο, το Συνοδικό μέγαρο, το Τ.Π.Ο.Ε.Κ.Ε., την Αποστολική Διακονία και το Ραδιοφωνικό σταθμό της Εκκλησίας. Δε συμβαίνει όμως το ίδιο όπως μας καταγγέλλουν και με τις αποδείξεις για τη Λογία Φ.Α., τις κατασκευές, την πνευματική διακονία, τη βυζαντινή σχολή, του τοπικού ραδιοφωνικού σταθμού, των Συσσιτίων απόρων «Ο Επιούσιος», τα κοινωφελή ιδρύματα. **Είναι αλήθεια;** Εάν ναι, το αρμόδιο Υπουργείο τί κάνει;

Αυτοί αποτελούν το «Γραφείο Νεότητας»;

Πολύς ντόρος για το «γραφείο Νεότητας», για το οποίο κάθε χρόνο ξοδεύονται αρκετά χρήματα. Μόνον από το προκύνημα της Αγ. Παρασκευής Τεμπών, και από τον κωδικό γ' κατατίθενται στο λογαριασμό λειτουργίας του 17.000 ευρώ ετησίως, χωρίς να υπολογισθούν τα έσοδα άλλων πηγών. Και να σκεφτεί κανείς ότι τα προσερχόμενα παιδιά δεν ξεπερνούν τον αριθμό των δακτύλων τριών χεριών, εάν αφαιρέσουμε από τη φωτογραφία τους ενήλικες και τους ιερείς.

Στις κατά καιρούς συνάξεις, που γίνονται στον Αγ. Αχιλλίο, δεν υπερβαίνουν ούτε τους

δέκα. Αυτό είναι το γραφείο Νεότητος, μιας από τις μεγαλύτε-

ρες μητροπόλεις; Μας θυμίζει την παλιά φράση: «ώδινεν όρος και έτικεν μυν».

Ο ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΟΣ

Οι γλάστρες των κηδειάδων

Γράφει ο Νεωκόρος

Σχώρα με Θεέ μου, τί λογιμοί περνούν όλη μέρα από το δόλιο μου το μυαλό! Γυροφέρνω, ολομόναχος, ώρες ατέλειωτες, μέσα στην άδεια την Εκκλησία. Σκουπίζω, ξεσκονίζω, βάζω στη σειρά τις καρτέλες, προσπαθώ να τα έχω όλα πεντακάθαρα και τακτοποιημένα. Να μη μου πει καμμία παραπανήσια κουβέντα ο πάτερ Γεώργιος, που είναι ο προϊστάμενος του Ναού. Αλλά καθώς μπαίνω, βγαίνω και κάνω, με όση φροντίδα μπορώ, τις δουλειές μου, ο λογι σμός μου, ατίθασος, κάνει τη δική του γυροβολία και ανακατεύει όλες τις εικόνες και όλες τις εντυπώσεις, που έχω καταχωνιάσει, ίσαμε σήμερα, στη μνήμη μου. Τα ξαναζωντανεύω, όλα, μπροστά μου. Τα μετρώ και τα ξαναμετρώ. Και τα περνάω από το μονομελές δικαστήριο, που το στίνει και το λειτουργεί η δική μου κρίση.

Νά, τώρα τελευταία, με αναστάτωσε και με σκανδάλισε μια στοιβα περιοδικά, που τα βρήκα στο γραφείο των ιερέων. Κάθισα και τα ξεφύλλισα. Όχι για να τα διαβάσω με προσοχή, Άλλωστε, όπως είδα, το περιεχόμενό τους είναι σκέτη φιγούρα. Φωτογραφίες δεσποτάδων και τεμενάδες κολάκων. Είναι περιοδικά, που τα βγάζουν οι δεσποτάδες, στις επαρχίες τους και που τα κυκλοφορούν, για να δείξουν, στο ποίμνιό τους και στους άλλους δεσποτάδες, την πλούσια γκαρνταρόμπα τους, τα λιβανίσματα, που τους κάνουν οι κόλακες του στενού ή του ευρύτερου περιβάλλοντός τους και τα εντυπωσιακά κατορθώματά τους στο γήπεδο της τηλεοπτικής προβολής και των δημόσιων σχέσεων.

Γύριζα για ώρα τα φύλλα, έκανα ανα γνώριση των δεσποτικών προσώπων, που έκαναν παρέλαση μπροστά μου, στραβο μουτσούνιαζα και μονολογούσα. Και που καρφώθηκε, λέτε, η ματιά μου και ο λογι σμός μου! Στα αρχιερατικά συλλείτουργα, που τα φωτογραφίζουν οι Μητροπολίτες σε πέντε-δέκα φάσεις και τα περνούν στα περιοδικά τους, για να δείξουν την ομορφιά των αρχιερατικών τους αμφίων και τη μεγαλοπρέπεια των τοπικών, γιορταστικών τους εκδηλώσεων. Δε με μάγεψε αυτή η μεγαλοπρέπεια. Την έχω μπουχτίσει, καθώς την παρακολούθη ζωντανή στο δικό μας Ναό και στις γειτονικές μας Εκκλησίες. Έτσι, δεν την απόλαυσα, σαν κάτι το αξιοπρόσεκτο. Εκείνο, που καθήλωσε την προσοχή μου, ήταν μια ανακάλυψη, που, στην αρχή, με έκανε να γελάσω, αλλά, σαν δούλεψε ο λογι σμός μου τις εικόνες και τις εκφράσεις των συναγμένων δεσποτάδων, με γέμισε με αισθήματα αποστροφής.

Ξεφυλλίζοντας τα πολύχρωμα και πλουμιστά περιοδικά των διαφόρων Μητροπόλεων, έβλεπα τους ίδιους δεσποτάδες να μετέχουν, εδώ και εκεί, πότε στη Μακεδονία και πότε στην Πελοπόννησο, στα πολυδεσποτικά συλλείτουργα. Άφωνα αγάλματα και άπραγα συμπληρώματα. Μόνη τους συμβολή η πόζα, μπροστά στην κάμερα της τηλεόρασης και στο φακό της φωτογραφικής μηχανής, με αυτοκρατορική θωριά και με έπαρση απρόσιτου ηγεμόνα.

Μη σας κάνει εντύπωση και μη βιάζεστε να με κατηγορήσετε, ότι είμαι φαντασιόπληκτος και ότι, πλάθοντας μύθους, προσθέτω, ασταμάτητα, αλάτι και πιπέρι. Όχι, δεν είμαι φαντασιόπληκτος. Φωτογραφίες βλέπω. Και αυτές με προκαλούν να τις σχολιάσω. Υπάρχει μια μεγάλη ομάδα δεσποτάδων, που - λες και δεν έχουν δουλειά να κάνουν - μετακινούνται αδιάκοπα, από Μητρόπολη σε Μητρόπολη, από πανηγύρι σε πανηγύρι, από φαγοπότη σε φαγοπότη, και «λαμπρύνουν» (!!!) με τις χρυσοποίκιλτες στολές τους και με τις μίτρες τους και τις πατερίτσες τους το τοπικό γλέντι. Η συμμετοχή τους, είναι, απλώς, διακοσμική. Καθώς είναι πολλοί (πολλές φορές ξεπερνούν τις δύο δεκάδες), δεν τους πέφτει λόγος στη λατρεία και στη διδαχή. Δεν απαγγέλλουν ούτε ένα λειτουργικό κείμενο. Δεν κάνουν καμμία εκφώνηση. Στέκονται σαν στολιωμένα μανεκέ. Καθλώνουν το βλέμμα τους στο φακό. Και αποχωρούν, για να επισκεφτούν άλλο αδελφό Μητροπολίτη και να λάβουν μέρος στο δικό του πανηγύρι. Έτσι, μόλις κλείσει το ένα περιοδικό και ανοίξει το άλλο, θα συναντήσεις το θίασο να εμφανίζεται και να φωτογραφίζεται, με ελαφρά διαφοροποιημένη σύνθεση και να ταχτοποιεί τη μεγαλοπρέπεια της γειτονικής γιορταστικής ατμόσφαιρας.

Δεν βρίσκω τη δύναμη να πνίξω τον πειρασμό μου. Θα σας τον εξομολογηθώ. Δεν ξέρω αν θα με δικαιώσετε ή θα με κατηγορήσετε, ότι πήρα θάρρος και τα ισοπεδώω όλα. Εγώ θα σας πω αυτό, που σκέφτομαι και σεις δικάστε με και καταδικάστε με.

Όταν είδα αυτές τις φωτογραφίες και διαπίστωσα, πως οι ίδιοι δεσποτάδες περφέρονται από πανηγύρι σε πανηγύρι, για να το διακοσμήσουν, μόνο με την παρουσία του όγκου τους και με την αρχιερατική τους στολή, το μυαλό μου πήγε στους κηδειάδες. Ναι, στους κηδειάδες. Αυτοί έρχονται στο Ναό μας, φέρνουν καμμία δεκαριά ή καμμία εικοσαριά μεγάλες, εντυπωσιακές γλάστρες, τις απλώνουν για να διακοσμήσουν το χώρο, γύρω από το φέρετρο και, μόλις τελειώσει η νεκρώσιμη Ακολουθία, τις μαζεύουν και τις μεταφέρουν σε άλλο Ναό, που έχουν αναλάβει να τον διακοσμήσουν, για να γίνει η επόμενη κηδειά. Οι ίδιες γλάστρες, λουλουδάτες, αλλά άφωνες, περιφέρονται και στολίζουν τον πένθημο χώρο από γειτονιά σε γειτονιά και από Εκκλησία σε Εκκλησία.

Ελπίζω πως θα με συγχωρέσετε, που παραλλήλως τους πανηγυρτζήδες δεσποτάδες, με τις γλάστρες των κηδειάδων. Αν ο παραλληλισμός σας φαίνεται άστοχος, βρέστε μου εσείς μια άλλη εικόνα, που να εξηγήει, με επάρκεια, το ρόλο της δεσποτικής ομάδας, που περιφέρεται ολόκληρη, σ'ολόκληρη την έκταση του ελληνικού χώρου και στίνεται άφωνα, για να λαμπρύνει την κάθε τοπική πανηγυρη.

Περ. Ελ. ΠΛΗΡ.

ΠΡΟΣΚΛΗΤΗΡΙΟ

Όλοι οι αγωνιζόμενοι χριστιανοί της Λάρισας και Επαρχίας να είμαστε παρόντες στο προσκλητήριο του τίμιου αγώνα μας για μια Εκκλησία αγία και άμωμη:

1. Την Πρωτοχρονιά (Παρασκευή 1-1-2010) στις 10 με 10:15 το πρωί (μετά τη Θ. Λειτουργία) στον Ι. Ν. του Αγίου Αχιλλίου (πλατεία Μπέρρας) κατά την επίσημη δοξολογία για το Νέο Έτος.

2. Τη μέρα των Θεοφανείων (Τετάρτη 6-1-2010) κοντά στη γέφυρα του Πηνειού και προς την πλευρά του περιπτέρου, κατά την τελετή της ρίψης του Τιμίου Σταυρού.

Στόχος μας, όπως πάντα, να στείλουμε μήνυμα στις εκκλησιαστικές, τις δικαστικές και πολιτικές Αρχές ότι η σιωπηλή παρουσία μας σημαίνει διαμαρτυρία τόσο για τα τεκταινόμενα στο χώρο της Εκκλησίας, όσο και για την αδιαφορία και απάθεια που επιδεικνύουν οι αρμόδιοι στο χρονίζον τοπικό Εκκλησιαστικό πρόβλημα.

Μη λείψει κανένας από το προσκλητήριο αυτό του αγώνα. Ας μείνουμε εδραίοι και αμετακίνητοι, αδελφοί!